

NOTKO

ČASOPIS GLASBENE ŠOLE
JESENICE

PROJEKTI V ŠOLSKEM LETU 21/22

STR. 6

FESTIVAL DRUŽIN

STR. 10

POLETJE NA STARI SAVI

STR. 11

ORKESTER SAKSOFONOV

STR. 12

UČITELJI KLAVIRJA

STR. 23

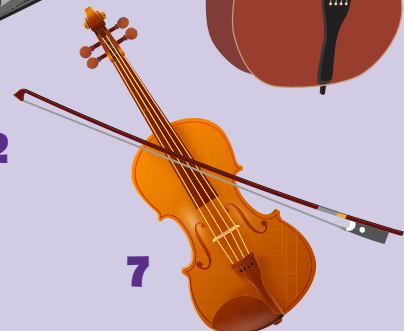
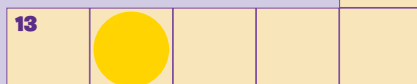
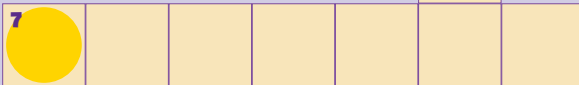
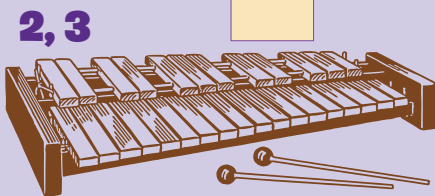
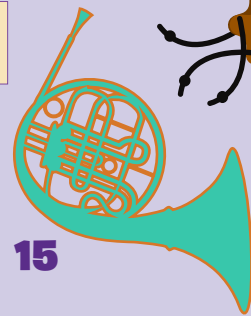
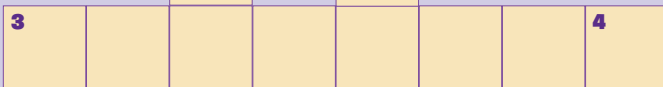
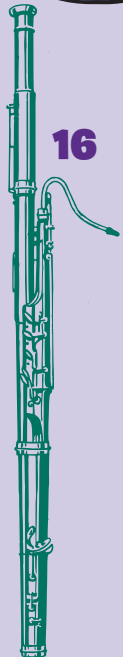
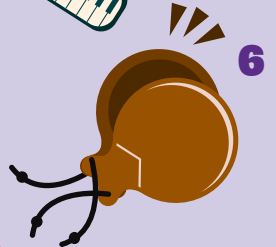
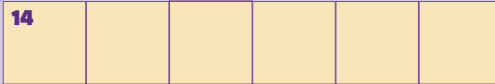
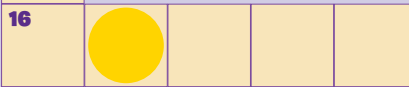
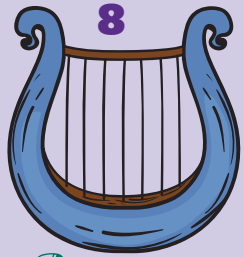
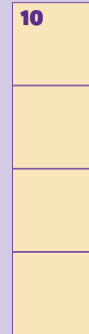
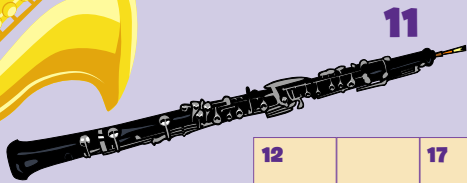
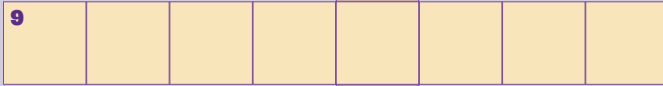
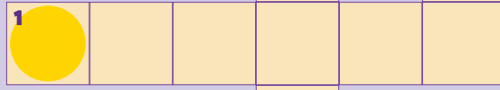
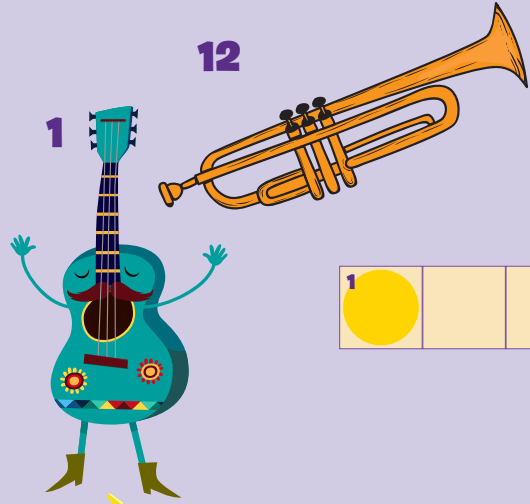
RADO KLEČ

STR. 31

REŠITEV

1 1 1 7 1 1

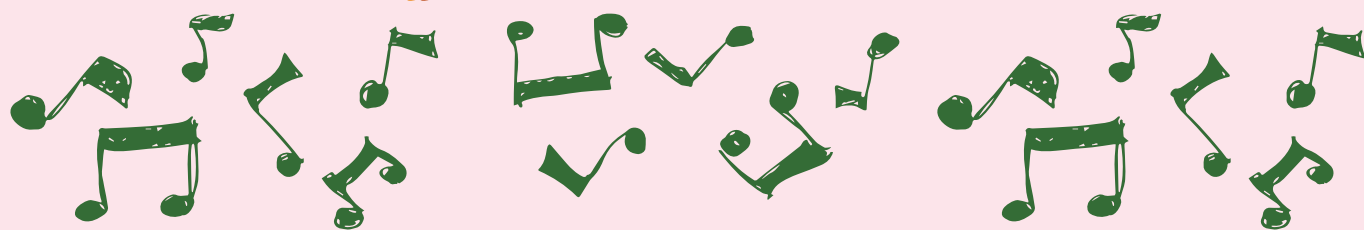
13

12

7

VSEBINA

6

**GLASBENA
ŠOLA
IN PROJEKTI**

28

**GLASBENA
ŠOLA SE
POTEPA**

13

**GLASBENA
ŠOLA IN
NASTOPI**

30

**GLASBENA
ŠOLA IN
POGLED V
STROKO**

18

**GLASBENA
ŠOLA IN
TEKMOVANJA**

31

**GLASBENA
ŠOLA
OBUJA
SPOMINE**

22

**GLASBENA
ŠOLA SMO
LJUDJE**

37

**GLASBENA
ŠOLA IN
USTVARJALNOST**

NOTKO

ČASOPIS GLASBENE ŠOLE JESENICE

KOLOFON

NOTKO je časopis, ki objavlja prispevke o življenju in delu Glasbene šole Jesenice.

UDK: 070.48:37

ISSN: 2232-2744

Letnik 13, številka 13, december 2022

Izdajanje: **1 številka v šolskem letu**

Izdala in založila: **Glasbena šola Jesenice**
Za njo: **Martina Valant**

Naslov uredništva:
Glasbena šola Jesenice
Cesta Franceta Prešerna 48
4270 Jesenice

Telefon: **04 586 60 30**
Elektronska pošta: **glasbena.sola.jesenice@siol.net**

Uredniški odbor: **Nina Jamar, Drejc Pogačnik, Klavdija Jarc Bezljaj, Barbara Einfalt, Andreja Geržina**

Likovno oblikovanje: **Andreja Geržina**
Lektorica: **DigitPen (Katja Bergles Bricman)**
Fotografije: **arhiv Glasbene šole Jesenice**
Ilustracije v križanki: **vecteezy.com**
Znak Notko: **Ignac Kofol, akademski slikar**
Oblikovanje: **Litaforma d.o.o.**
Tisk: **Antus Jesenice**
Naklada: **500 izvodov**

Jesenice, december 2022

@GlasbenasolaJesenice

TRI ČETRT STOLETJA GLASBENE ŠOLE JESENICE

Veseli me, da je pred vami ponovno nova številka Notka, tokrat že trinajsta.

Naši zvesti bralci že veste, da v Notku najdete naše utrinke, razmišljanja, ustvarjanja iz preteklega šolskega leta. Šolsko leto 2020/21 je bilo pokoronsko leto. Ponovno smo ves pouk izpeljali v šoli, pri nastopih pa so ostale omejitve pri številu nastopajočih in poslušalcev. Poleg svojih rednih nastopov in koncertov smo po koroni ponovno izvedli projekt *Od tona do glasbe*, namenjen osnovnošolcem, in le-ta je pokazal, da vsi potrebujemo »živo« glasbo. Aktivno smo sodelovali v projektu *Teden vseživljenjskega učenja* ter v projektu *Poletje na Stari Savi*. Pihalni orkester se je udeležil Revije pihalnih orkestrrov, ki je potekala v Šentjurju pri Celju. Po dveh letih premora smo ponovno nastopili, tokrat na že 46. srečanju glasbenih šol Gorenjske in zamejstva, ki je bilo v Celovcu. Prav tako smo v živo izvedli težko pričakovani festival družin, baletno predstavo in glasbeno tržnico.

Seveda smo bili v preteklem letu tudi ustvarjalni, poleg skladb naših učencev sta flautistki Maja Sivec in Natalija Trkulja (pod mentorstvom Natalije Šimunović) ustvarili glasbeno pravljico, v kateri so se predstavila vsa glasbila, ki jih poučujemo v glasbeni šoli. Sami sta napisali tekst in glasbo, za nekatere instrumente pa izbrali slovensko ljudsko pesem. Naši učenci so z izvedbo navdušili predšolske otroke.

Glasbena šola že vse od leta 2005 izvaja glasbeni abonma s koncerti priznanih glasbenikov. V sklopu abonmaja smo v novembru izvedli koncert učiteljev brez poslušalcev, ki smo ga prenašali na svojem YouTube kanalu, srečanje dijakov in študentov glasbe pa smo izvedli v obliki videokonference. Zaključili smo z dvema koncertoma Simfoničnega orkestra Jesenice v živo, in sicer v Gledališču Toneta Čufarja Jesenice in v dvorani Vitranc v Kranjski Gori, tokrat je z orkestrom nastopil tudi baletni oddelek naše šole.

V lanskem šolskem letu smo nabavili tudi nov klavir za potrebe pouka, starega pa smo postavili v dvorano Kolpern za širšo uporabo. Aktivni smo bili z glasbenimi nastopi učencev izven šole na različnih prireditvah v kraju. Med drugim je naša komorna skupina citer skupaj z učiteljico petja in učiteljem klavirja poskrbela za glasbo na prireditvi prireditvi v organizaciji Zveze kulturnih društev Jesenice ob počastitvi slovenskega kulturnega praznika.

Marca smo obeležili 75-letnico delovanja Glasbene šole Jesenice. Glede na zdravstvene razmere smo koncert izvedli z omejenim številom vabljenih, sicer pa smo ga neposredno predvajali na spletu. Tri četrtletja so kar dolgo obdobje, šola se je spreminjala, vendar je v vsakem časovnem obdobju mladim ponujala možnost umetniškega poustvarjanja in ustvarjanja, krajanom pa priložnost za obisk koncertov. Prav tako je imela vsa ta leta pomembno vlogo pri razvoju mladih glasbenikov, ki so se kasneje vključili v ljubiteljske glasbene skupine, pevske zборе in orkestre, tudi profesionalne.

Glasbena šola je prve prostore dobila v Gimnaziji Jesenice. Leta 1993 se je preselila na Kejžarjevo 22, v letu 2005 pa je dobila svoje prve prostore v Kasarni na Stari Savi. V letu 1947 je bilo vpisanih 129 učencev. Učili so se violino, violončelo, klavir, kljunasto flavto, flavto, klarinet, trobila, solopetje in nauk o glasbi. Leta 2022 je bilo vpisanih kar 442 učencev po rednem programu. Danes na šoli poučujemo vsa glasbila: violino, violončelo, kontrabas, klavir, kljunasto flavto, flavto, klarinet, saksofon, oboe, fažot, trobento, rog, pozavno, tubo, kitaro, harfo, citre, harmoniko, orgle, petje. Na šoli deluje tudi celoten baletni oddelek od 1. do 6. razreda. Najmlajšim ponujamo programe predšolske glasbene vzgoje, glasbene pripravnice in plesne pripravnice. V sklopu nadstandardne dejavnosti ponujamo tudi glasbeni vrtec za otroke od 3. leta dalje ter baletni vrtec za otroke od 4. leta dalje. Na šoli delujejo štirje orkestri: godalni, pihalni, harmonikarski in kitarski orkester. Od leta 2015 deluje v sklopu nadstandardnega programa tudi simfonični orkester, ki združuje vse generacije glasbenikov od 15. do 82. leta starosti. Plesalci, ki so že zaključili osnovno

plesno izobraževanje, imajo možnost sodelovanja v baletni skupini.

Seveda pa na delo in življenje šole vplivajo predvsem zaposleni. Vsak delavec šole je pustil sled in dodal kamenček v mozaik glasbene šole. In prav vsakomur gre zasluga, da se je glasbena šola razvijala, je bila in je še pomemben del kraja ter pomemben sooblikovalec družbe. Posebej bi želela izpostaviti tri med njimi. Rado Kleč, eden izmed soustanoviteljev glasbene šole, je bil učitelj in nekaj let tudi ravnatelj. Z vodenjem simfoničnega orkestra je navduševal poslušalce in bil pomemben del kulturnega soustvarjanja v kraju. V predverju šole stoji njegov doprni kip, ki ga je izdelal Evžen Guštin. Pomemben mejnik v zgodovini glasbene šole je zagotovo izbira lokacije današnje glasbene šole, za kar je zaslužna ravnateljica Marija Mesarič, ki je v tedaj zapuščenem delu mesta uvidela pravi prostor za glasbenike. Učitelj trobil Franci Richter pa je Glasbeni šoli Jesenice prislужil prvo zmagó učenca, in sicer na republiškem tekmovanju leta 1990, leta 1999 pa ponovno prvo zmagó učenca na državnem tekmovanju v samostojni Sloveniji (TEMSIG, zlata plaketa, 1. nagrada).

Iz šole je izšla tudi vrsta uspešnih uveljavljenih glasbenikov. Častna občanka Jesenic, dr. Breda Oblak, je bila prva doktorica glasbeno-pedagoških znanosti v Jugoslaviji, nosilka glasbene didaktike na Akademiji za glasbo v Ljubljani in vrsto let predstojnica oddelka za pedagogiko na Akademiji za glasbo. Dragá Ažman je pustila poseben pečat med flautisti, najprej kot učiteljica na Glasbeni šoli Škofja Loka in nato na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, današnjem Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Med uveljavljenimi glasbeniki bi izpostavila pozavnista Domna Jerašo, člana orkestra Slovenske filharmonije, violončelista Gregorja Feleta, člana Simfoničnega orkestra RTV Slovenija, pevko Moniko Bohinec, članico Dunajske državne opere, in njenega učitelja Jako Jerašo, člana SNG opera in balet Ljubljana, ter tubista Jerneja Oberžana, člana orkestra Württembergische Philharmonie Reutlingen. Jesenice imajo tudi dva priznana skladatelja: Petra Kopača in Urško Pompe, slednja je zaposlena na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer poučuje solfeggio. Jeseniške glasbenike najdemo v vseh poklicnih orkestrih: Simfoničnem orkestru RTV Slovenija, Orkestru Slovenske filharmonije, Orkestru SNG opera in balet Ljubljana, orkestru Slovenske policije, orkestru Slovenske vojske ter v Komornem zboru RTV Slovenija. Prav tako najdemo vrsto uspešnih učiteljev po vsej državi. Na naši šoli poučujeta klarinetistka Monika Korbar in harmonikar Zilhad Džananović. Monika Korbar se lahko pohvali z vrsto uspehov svojih učencev na domačih in mednarodnih tekmovanjih, skupaj

Tortica ob 75-letnici Glasbene šole Jesenice
(foto: arhiv Glasbene šole Jesenice)

s pianistko Moniko Toman je posnela tudi CD. Zilhad Džananović poleg poučevanja redno koncertira doma in v tujini, izdal je notno zbirko z naslovom Sevdalinka v srcu - zbirko bosanskih ljudskih pesmi. Dva Jeseničana, Katja Mikula in Marko Možina, opravljata delo ravnatelja glasbenih šol. Trenutno 28 naših glasbenikov in plesalcev nadaljuje šolanje na srednji in akademski stopnji doma in v tujini.

To je bil le kratek pregled 75-letnega delovanja glasbene šole. V nadaljevanju pa vas čaka seveda zanimivo branje o dogajanju v Glasbeni šoli Jesenice v preteklem šolskem letu.

Martina Valant, ravnateljica

Načgovor učiteljice klavirja Elizabete Demšar Zupan, ki na šoli poučuje že devetintrideset let, na koncertu ob 75-letnici

Na šoli so nekdaj poučevali učitelji po več instrumentov hkrati. Gospod Lojze Jeram je na primer učil harmoniko, klavir in violončelo. V svojem razredu je imel učitelj 22 učencev za polno zaposlitev, danes je normativ 17 učencev. Instrumentalni pouk

je potekal ob ponedeljkih, torkih, četrtek in petkih. Sreda je bila prosta. Takrat je potekal pouk nauka o glasbi, ki sem ga poučevala tudi jaz, pianistka, vseh šest razredov. Ob sobotah in nedeljah korepeticije, od osmih do trinajstih, za vso šolo, ker med tednom ni bilo časa. Učitelji smo imeli opravka tudi z denarjem, saj so nam plačevali šolnino. Če je bilo treba, smo morali opraviti tudi delo čistilke ali hišnika, ker ju ni bilo. To je bilo kar pogosto. Tudi občina - od Kranjske Gore do Žirovnice, kamor sega naše področje - je bila samo jeseniška. Bili so lepi časi. To so tudi danes, saj je poklic učitelja, sploh glasbenika, poslanstvo, ki naj traja in traja.

Klavir GŠ odslej domuje v Kolpernu (foto: Sašo Valjavec)

IZVEDBA PROJEKTOV v šolskem letu 2021/2022

Slavnostni koncert ob 75-letnici GŠ Jesenice

75-letnico GŠ Jesenice smo obeležili s slavnostnim koncertom 17. marca v dvorani Lorenz.

Kot je uvodoma v nagovoru povedala ravnateljica, je bila izvedba koncerta sicer prvotno načrtovana v Gledališču Toneta Čufarja v sodelovanju s pobrateno glasbeno šolo iz Nagolda ter z nastopi orkestrrov in baleta, vendar smo se zaradi epidemioloških razmer nato odločili za izvedbo v dvorani Lorenz s solističnimi točkami (obisk iz Nagolda pa prestavili na boljše čase), seveda s spletnim prenosom koncerta. Nastopilo je kar 19 učencev. V pozdravnem nagovoru je šoli ob obletnici voščil tudi podžupan občine Jesenice Miha Rezar, Elizabeta Demšar Zupan pa je kot najstarejša učiteljica na šoli z nami delila nekaj svojih spominov in zanimivosti izpred desetletij. Na koncu »rojstnemu dnevnu« primerno ni manjkala niti tortica za vse prisotne.

Glasbeni abonma

Kljub koronsko nepredvidljivemu letu smo v sklopu glasbenega abonmaja izvedli naslednje dogodke:

- 11. november: koncert učiteljev (brez poslušalcev, prenos preko YouTube kanala),
- 10. marec: spletno srečanje z dijaki in študenti,
- 25. april: recital Mance Noč,
- 3. junij: koncert Simfoničnega orkestra Jesenice v GTČ,
- 10. junij: koncert Simfoničnega orkestra v dvorani Vitranc.

Koncert simfoničnega orkestra Jesenice

3. junija je Simfonični orkester Jesenice pod vodstvom Natalije Šimunović v Gledališču Toneta Čufarja navdušil s samostojnim koncertom z naslovom Mladost s plesom in glasbo. Koncert so ponovili 10. junija v dvorani Vitranc v Kranjski Gori. Poseben pečat je koncertu dalo sodelovanje z baletnim oddelkom pod mentorstvom Maje Repe, Mateje Mlakar in Jerneje Omahen Razpotnik. Kot solisti sta ob orkestru zaigrali violinistki Tina Bučar in Eva Kramar (trenutno dijakinji KGBL).

Koncert simfoničnega orkestra (foto: Sašo Valjavec)

Srečanje pevcev Gorenjske

1. aprila je v Tržiču potekalo srečanje pevcev Gorenjske. Iz razreda Andreje Geržine so nastopili Jernej Frelih, Jaša Kecman Kordež, Manca Demšar in Tilen Kuhar (korepetitor Leon Šmid).

Srečanje flvtistov Gorenjske

13. maja je v Radovljici potekalo srečanje flvtistov Gorenjske, na katerem sta nastopili Natalija Trkulja pod mentorstvom Karin Vrhniak Močnik (korepetitorica Saša Golob) in Tana Rudolf pod mentorstvom Eve Mittendorfer (korepetitor Leon Šmid).

Revija pihalnih orkestrrov

8. aprila se je revije pihalnih orkestrrov v Šentjurju pri Celju uspešno udeležil tudi naš mladinski pihalni orkester pod mentorstvom Monike Korbar in Gašperja Breznika.

Projekt Od tona do glasbe

V sklopu projekta smo pripravili koncert z naslovom Slovenska romantična in narodna glasba ter baletno predstavo z naslovom Spoznajte baletno umetnost. Projekta se je udeležilo 886 učencev iz osnovnih šol Koroška Bela, Prežihov Voranc, Tone Čufar, Polde Stražišar, Kranjska Gora in Žirovnica.

Glasbena tržnica

22. aprila smo (po dveh letih koronske prekinitve zopet v živo) pripravili glasbeno tržnico v sklopu projekta Tržnica na Stari Savi, ki ga izvajamo skupaj z Gornjesavskim muzejem Jesenice. Po oddelkih smo predstavili glasbila, ki jih poučujemo na šoli, in balet ter povabili učence k vpisu, muzej pa je pripravil delavske in fužinarske igre ter delavnice. Tržnice se je udeležilo 295 učencev 1. in 2. razredov osnovnih šol Tone Čufar, Koroška Bela, Prežihov Voranc, Kranjska Gora, Mojstrana in Žirovnica.

Glasbena pravljica in baletna predstava za najmlajše

Vsako leto z glasbeno pravljico vrtčevskim otrokom predstavimo vse instrumente, ki jih poučujemo v glasbeni šoli. Letos sta pod mentorstvom Natalije Šimunović za literarno, glasbeno in lutkovno zasnovo poskrbeli starejši učenki naše šole Maja Sivec in Natalija

Koncert učiteljev (foto: Sašo Valjavec)

Srečanje glasbenih šol Gorenjske in zamejstva

46. srečanje glasbenih šol Gorenjske in zamejstva je potekalo v Celovcu. Nastopili so trio citer (Sara Slamnik, Katarina Brelih, Pia Troha) pod mentorstvom Damjane Praprotnik, klarinetistka Ana Račič pod mentorstvom Monike Korbar (korepetitorica Saša Golob) in Izabela Bremec s kljunasto flavto pod mentorstvom Andreje Puhar (korepetitorica Elizabeta D. Zupan).

Glasbena pravljica (foto: Sašo Valjavec)

Trkulja, mlajši učenci pa so v pravljici nastopili vsak s svojim glasbilom. Pravljico z naslovom Glasbena šola na gozdni jasi si je tako 20. aprila dopoldan v treh ponovitvah v dvorani glasbene šole ogledalo več kot 200 otrok Vrta Jesenice. Drugih 220 predšolskih otrok pa je 4. maja dopoldan napolnilo Gledališče Toneta Čufarja in budno spremljalo baletno predstavo Galerija plesnih slik. Navdušenje je bilo vidno na obeh straneh – tako na odru kot med publiko.

Baletna predstava

Baletna predstava je vsako leto največji baletni dogodek šolskega leta, saj nastopijo vsi učenci plesnega programa (razen baletnega vrtca), kar pomeni skoraj sto nastopajočih. Letošnjo predstavo z naslovom Galerija plesnih slik so premierno izvedli 4. maja v Gledališču Toneta Čufarja in navdušili. Za zasnovo, koreografijo in seveda mentorstvo so poskrbele učiteljice baleta Mateja Mlakar, Maja Repe in Jerneja Omahen Razpotnik.

Festival družin

2. aprila dopoldan je (po dveh letih koronske prekinitev zopet v živo) v Kolpernu potekal Festival glasbenih družin. V treh tematskih sklopih (klasična, ljudska in zabavna glasba) se je predstavilo 19 družin, katerih otroci obiskujejo našo glasbeno šolo. Zaižrali so skupaj s starši ali drugimi sorodniki.

Večer Bachove glasbe

V sklopu mednarodnega projekta Bach in the Subways smo ponovno izvedli Večer glasbe Johanna Sebastiana Bacha, tokrat v cerkvi sv. Andreja v Podkorenu. Na koncertu so nastopili učenci iz vseh treh občin (Jesenice, Žirovnica, Kranjska Gora), ki obiskujejo našo glasbeno šolo. Veseli smo bili številčne publike in počaščeni, da je bil med poslušalci tudi župan občine Kranjska Gora g. Janez Hrovat.

Poletne prireditve na Stari Savi

V sklopu Poletja na Stari Savi smo med 1. in 17. junijem izvedli kar šest prireditev: baletno predstavo Galerija plesnih slik na trgu, v Kolpernu pa koncert orkestrrov, koncert Slovenskega orkestra saksofonistov SOS junior, koncert komornih skupin, zaključni nastop učencev predšolske vzgoje in glasbene pripravnice ter koncert harmonikarskega orkestra. Vse prireditve so bile izjemno dobro obiskane in so navdušile z odličnimi izvedbami.

Tedni vseživljenjskega učenja in Parada učenja

Pod okriljem Ljudske univerze Jesenice smo v sklopu Tednov vseživljenjskega učenja med 10. majem in 6. junijem 2022 izvedli osem nastopov učencev v dvorani Lorenz. Sodelovali smo tudi na Paradi učenja v Žirovnici in na Jesenicah, in sicer 15. septembra 2021 in 25. maja 2022.

Recital violinistke Bronje Legat

13. aprila je violinistka Bronja Legat pod mentorstvom Natalije Šimunović pripravila recital ob zaključku šolanja. Predstavila se je z raznolikim solističnim programom ob klavirski spremljavi Mateja Kurinčiča, recital pa so popestrile komorne točke s sestro Juto na violini in Cecilijo na harmoniki (mentorica Diana Šimbera).

Parada učenja na Jesenicah (foto: arhiv Glasbene šole Jesenice)

Recital harmonikarja Leona Kusterla

10. maja je harmonikar Leon Kusterle pod mentorstvom Diane Šimbera pripravil samostojni recital. Predstavil se je tako solistično kot v komorni zasedbi harmonik skupaj z Mio Tomić, Katjo Pogačnik Peterman, Marcelo in Anžetom Lužnikom.

Kladvija Jarc Bezljaj, pomočnica ravnateljice

Parada učenja v Žirovnici (foto: arhiv Glasbene šole Jesenice)

PROJEKT OD TONA DO GLASBE

SLOVENSKA ROMANTIČNA IN NARODNA GLASBA

Utrinek iz projekta *Od tona do glasbe* (foto: Aleš Košir)

organizaciji našega projekta v Gledališču Toneta Čufarja sem razmišljala že poleti, ki je nežno pihljal vetrič in sem bila do kolen v morju.

Slutila sem, da bo organizacija koncerta komplicirana, saj je bilo treba upoštevati vse ukrepe v zvezi s covidom-19. Če pričnem pri publiki, osnovnošolce iz Jesenic, Žirovnice in Kranjske Gore je bilo treba posedati v primerni medsebojni razdalji, uskladiti priporočila NIJZ-ja, gledališča in glasbene šole, premisliti glede vhoda in izhoda v dvorano, namestiti razkužila, 10-krat prešteti stole, poslušalce, če vse »štima«, biti prijazen, ustrežljiv in upati, da se bo poslušalec usedel na sedišče, ki si mu ga dodelil. Da o pravilih glede nošenja mask ne izgubljam besed. Ampak zadovoljna pa sem, da smo letošnji projekt vsaj izpeljali, kajti leto poprej ga žal nismo. Projekt Beethoven je odpadel, ker se je covid-19 nezadržno širil. Skratka, organizacija tega koncerta, začeni s prisotnim covidom-19, je bila naporna, zamudna in zelo sterilna. Še sreča, da je bila vsebina dogodka prežeta z lepimi glasbeno-plesnimi točkami in imenitnim avtorskim tekstom naše povezovalke in pianistke Saše Golob, v nasprotnem primeru se ne bi bilo smiselno in vredno ukvarjati s tako zahtevno organizacijo. Naša učiteljica

Saša Golob je koncert povezala z zanimivim besedilom, ki je bilo seveda romantično, zaljubljeno, nanašajoče se na slovensko romantično in narodno glasbo. V dvorani ni bilo slišati šumenja, hihitanja ali nemira, kar morda od kakšnega devetošolca ravno ne bi pričakovali. Seveda je bilo treba covidne

“O organizaciji našega projekta v Gledališču Toneta Čufarja sem razmišljala že poleti, ko je nežno pihljal vetrič in sem bila do kolen v morju.”

ukrepe upoštevati tudi v zaodrju, vendar se učenci s tem niso obremenjevali, kajti veselili so se svojega nastopa. Projekt *Od tona do glasbe* je inovativen in vsakoleten izziv za organizatorje. Tematiko koncerta določimo na sestanku kolektiva, nato sledi proces pridobivanja primernih glasbeno-plesnih točk ter veznega teksta, ki naj bi bil poučen, primeren in navdihujoč za osnovnošolce. Za pomoč pri organizaciji dveh koncertov se zahvaljujem Simonu

Krajncanu Fojkarju in Zilhadu Džananoviću, za dirigiranje simfonični zasedbi učiteljev in učencev pri lpavčevi baletni suiti *Možiček* se zahvaljujem Evi Jelenc Drozg, zahvala pa velja tudi dobrovoljnemu učiteljem, učencem in zvesti publiki, ki nam je prisluhnila.

Karin Vrhnjak Močnik, učiteljica flavte

Utrinek z Egtinega dneva na Glasbeni šoli Jesenice (foto: Mario Kurtjak)

PESTRO ŠOLSKO LETO NA GLASBENI ŠOLI

Natalija Trkulja na tekmovanju v Italiji
(foto: Karin Vrhnjak Močnik)

V šolskem letu 2021/22 sem se udeležila dveh glasbenih tekmovanj. Priprave so potekale celo šolsko leto. Že septembra sem pričela z vadenjem pesmic ter se jih začela učiti na pamet. Tudi nastopala sem z njimi na javnih koncertih glasbene šole, kar me je še dodatno pripravilo na igranje pred neznano publiko. Za tekmovanje Panonia sem porabila veliko manj časa kot za mednarodno tekmovanje Palmanova, saj je bila Panonia spletno tekmovanje, na katerem si vedno lahko posnel več verzij, dokler nisi ujel najboljše, na tekmovanju Palmanova pa imaš samo eno priložnost, in to ne pred kamero, temveč pred žirijo. Na tekmovanjih sem dosegla srebrno in bronasto priznanje.

Osnov improvizacije sem se učila pri učiteljici Nataliji Šimunović, ki mi je obrazložila pomen improviziranja in s čim si pri improviziranju lahko pomagaš. Moj prvi izziv je bil na pamet odigrati pesem skupine Dan D. Po uspešni improvizaciji je bila moja naloga improvizirati svojo prvo melodijo. Z urami sem bila več kot zadovoljna, saj vem, da mi bodo koristile tudi v prihodnje. Pomoč pri improvizaciji mi je ponudil tudi učitelj nauka o glasbi Drejc Počgačnik.

Zelo sem bila vesela, ko me je učiteljica Natalija Šimunović povabila k ustvarjanju glasbene pravljice za predšolske otroke. Priprava na pravljico se je pričela ob začetku leta 2022, ko se je nasploh rodila ideja o tem projektu. Ko mi je bila dana naloga komponiranja glasbenih točk za celotno pravljico, sem se nekoliko ustrašila, bila sem negotova, kako bom to izpeljala, saj je bila to moja prva prava izkušnja s komponiranjem, a me je navdajala želja, da bi videla, kakšen bo zaključni izdelek. Imeli smo nekaj sestankov z mentorico Natalijo in soustvarjalko Majo Sivec, na katerih smo se dogovarjali bistveno okoli celotne izpeljave projekta. Svoje izdelke komponiranja in improvizacije, ki so jih nato otroci odigrali na odru, sem spisala neko aprilsko soboto ob pomoči mentorice Natalije ter računalnika. Celotno komponiranje se je izkazalo za veliko lažje, kot sem pričakovala. Oddahnila sem si, ko sem končala s pripravo točk. Takrat sem lahko samo še čakala na dan glasbene pravljice. Na dan pravljice so se mi zdele priprave nekoliko stresne, a ko sem prvič stopila na oder in dobila kontakt z mlajšim občinstvom, je šlo vse gladko. Bila sem zadovoljna, ko sem slišala lastne spisane melodije, ki so jih igrali otroci, pa tudi celotna pravljica se mi je zdela več kot zabavna in primerna za mlajše otroke.

Vesela sem tudi, da lahko igram flavto v Simfoničnem orkestru Jesenice.

Natalija Trkulja, učenka flavte

EGTIN DAN NA JESENICAH

V soboto, 7. maja, smo se v Glasbeni šoli Jesenice zbrali učitelji kitare iz vse Slovenije! Razlog? Egtin dan. EGTA je društvo slovenskih učiteljev kitare, ki enkrat letno pripravi predavanja, koncerte in druženje na različnih glasbenih šolah.

Letos je imel predavanje Izidor Erazem Grafenauer, govora pa je bilo o flamenku. Udeleženci smo tudi poprijeli za kitare in se pod vodstvom izjemnega flamenko kitarista seznanili z različnimi tehnikami igranja. Skupaj smo zaigrali nekaj osnovnih oblik in se naučili nekaj akordov te zelo popularne zvrsti španske glasbe.

Pomemben razlog za takšno srečanje je seveda glasba. Vsako leto učenci gostujoče glasbene šole pripravijo svoj nastop, zvečer pa zaigrajo priznani kitaristi iz Slovenije in tujine. Na tokratnem opoldanskem nastopu so se izkazali učenci Glasbene šole Jesenice. Nastopil je kitarski trio, v katerem so igrale Ajna Bahtioč, Lucija Zupan in Dora Ajderič, s solo točkami so se predstavili Zala Razingar, Ožbej Razingar, Peter Tolar, Urban Sedlar, Patricija Zupan in Luka Petković. Slednji se je na nastopu predstavil tudi kot skladatelj, saj je njegovo skladbo Čustva zaigral kitarski orkester

glasbene šole, ki se je predstavil z raznolikim programom. Na večernem koncertu pa sta se predstavila dva dueta: iz Maribora sta se pripeljala Dušan Slaček in Sašo Lamut, ki sta odigrala prekrasen klasičen koncert z znanimi kitarskimi skladbami, na koncu pa sta v bolj jazz in flamenko vode odplavala še Ravi Shrestha in Miha Petric, ki sta prisotne navdušila s hitro in virtuozno igro.

Eden pomembnejših razlogov za naše srečanje je seveda dobra družba. Ko se s kolegi kitaristi dobimo na takih in podobnih seminarjih, kar ne moramo prenehati s klepetanjem, pa naj bo to o osebnih stvareh ali pa o strokovnih temah in izkušnjah, ki jih radi delimo drug z drugim. Letos smo prvič pripravili tudi okroglo mizo, kjer smo debatirali o učnem načrtu, kitarski literaturi in vseh ostalih vidikih učenja kitare. Beseda je tekla gladko in dve uri sta minili, kot bi trenil, po večernem koncertu pa smo se polni novih izkušenj razšli in si obljubili, da se naslednje leto spet srečamo. Ali pa prej, če bo le mogoče.

Simon Krajncan Fojkar, učitelj kitare

Družina Novak-Rozman na Festivalu družin (foto: Sašo Valjavec)

FESTIVAL DRUŽIN

Vsakoletni festival družin je eden najbolj obiskanih dogodkov na naši glasbeni šoli, in tako je tudi prav, saj imamo učence priložnost mnogokrat slišati na javnih in ostalih nastopih, samo enkrat na leto pa le-ti zaigrajo skupaj s starši in ostalimi sorodniki. Res je lepo videti, kako znanje, ki ga pridobijo v učilnicah, zazveni tudi v domačem okolju, v krogu družine.

Natalija: *Zame je festival družin na Glasbeni šoli Jesenice najlepši dogodek v letu. Takrat se cele družine, bratje, sestre, lahko bi rekli tudi generacije, povežejo z glasbo. To jim uspe z znanjem, ki so ga dobili pri nas, in to je največja nagrada za učitelja.*

V prvem delu smo slišali bratce, sestrice, mame in očete igrati klasično glasbo. Začela sta bratca Razingar, zatem pa nastopila Lara in Dejan Škrabelj, ki sta na violino in kitaro zaigrala Alegretto znanega kitarskega skladatelja Ferdinanda Carullija. Sledili sta še dve točki s skladbami vsem poznanih skladateljev. Wolfganga Amadeusa Mozarta sta zaigrala Meta in Ožbej Grilo, potem pa je sledil še izsek iz opere Carla Marie von Webra, ki sta ga na violino in harmoniko zaigrali Ema Božič in Tanja Ručigaj. Sledili sta Rebeka Slivnik in Janja Hvala, za njima pa sta Heandlovo pesem zaigrala Luka Kermc na kljunasto flavto in Katja Kermc na

klavir. Zadnji dve točki sta bili spet precej kitarski. Jako na violini je na kitaro spremljal Urban Sedlar, v kitarskem duetu pa sta se predstavila Bine in Samo Arlič.

Monika: *Festival glasbenih družin doživljam kot prijeten dogodek, kjer se družine med seboj povežejo in poskrbijo za prijetno in veselo soboto. Lepo in zanimivo je poslušati njihove zgodbe, ko slišimo, da se je nekdo zopet z veseljem začel ukvarjati z že skoraj zaprašenim in pozabljenim instrumentom.*

Po krajšem premoru so na odru zazvene ljudske skladbe. Jaz imam pa goslice sta zaigrali sestre Medič, Ob bistrem potoku je mlin pa prav tako sestre Terseglav – na klarinet in kljunasto flavto. Na dve kljunasti flautici sta Zajčka zaigrali Enja Kelvišar in Tamara Medja. Prvi dve tuji ljudski skladbi Greensleaves in La Cucaracha sta zaigrali Zala in Lucija Junež, nato pa je sledila še irska ljudska Scrabourgh fair, ki sta jo na čelo in harfo zaigrali Lucija in Tinka Mesec. Sledile so še tri skladbe, ki so zazvene ob zvokih citer. Cvetje v jeseni sta zaigrali Maša in Ota Jan, Jaz imam pa goslice sta pripravili Neža na citre in Tjaša Pristavec na harmoniko, kot zadnji v tem delu pa sta zaigrali Katja in Iza Počgachnik, ki sta na citre odbrenkali vsem znano in dnevu primerno Na Gorenskem je fletno.

Gašper: *Imam občutek, da se včasih celo starši bolj veselijo tega nastopa kot pa učenci.*

V zadnjem delu festivala sta nastopili še dve družini. Najprej so Leon, Kristjan in Dominik Komloši zaigrali bossa novo jazz standard Água de beber, ki prevodu pomeni »pitna voda«. Zadnja skladba festivala pa ni potrebovala prevoda, Filip na harmoniki in Nace Škufca na pozavni sta za konec lepote tvoje in s tem zaključila še eno uspešno druženje učencev, staršev in učiteljev. Tako kot Neža se tudi vsi ostali že veselimo naslednjega festivala, ki bo tokrat že konec januarja, natančneje 28. 1. 2023. Se vidimo!

Neža: *Na festivalu družin sem bila prvič in sem bila zelo navdušena. Presenečena sem bila nad številom družin, ki rade skupaj muzicirajo. Zanimivo in hkrati prikupno pa mi je bilo opazovati, kako so se tudi starši spopadali s tremo pred nastopom. Se že veselim naslednjega festivala!*

Simon Krajncan Fojkar, učitelj kitare

GLASBENA ŠOLA JESENICE IN POLETJE NA STARI SAVI

Skoncem šolskega leta se prične poletje in z njim koncerti in prireditve v sklopu Poletja na Stari Savi. Tako kot prejšnja leta je tudi tokrat Glasbena šola Jesenice poskrbela za uvodne večere. Baletna predstava Glasbene šole Jesenice je s 1. junijem na Trgu na Stari Savi otvorila letošnje Poletje na Stari Savi, takoj naslednji dan pa se je v Banketni dvorani Kolpern odvil Koncert orkestrov Glasbene šole Jesenice, na katerem so nastopili godalni, kitarski, harmonikarski in pihalni orkester. V torek, 7. junija, so na Koncertu Slovenskega mladinskega saksofonskega orkestra SOS junior v dvorani Kolpern sodelovali tudi mladi nadobudni učenci saksofona iz Glasbene šole Jesenice. Naslednji

večer, 8. junija, so se na Koncertu komornih skupin Glasbene šole Jesenice, ki je prav tako potekal v Banketni dvorani Kolpern, predstavili dueti, trii, kvarteti, kvinteti in sesteti, sestavljeni iz učencev, ki igrajo različne inštrumente. Na odru v dvorani Kolpern so se predstavili tudi najmlajši, in sicer 9. junija na Zaključnem nastopu učencev predšolske vzgoje in glasbene pripravnice Glasbene šole Jesenice. 17. junija se je nato odvil še Koncert harmonikarskega orkestra Glasbene šole Jesenice, prav tako v Banketni dvorani Kolpern.

Po dolgem času omejitev so lahko tako nastopajoči kot tudi poslušalci uživali v prijetnih glasbenih večerih brez omejitev, saj je bila udeležba na koncertih polna, energija pa prijetna in sproščena.

Štefan Starc, učitelj saksofona

Baletna predstava (foto: Sašo Valjavec)

Godalni orkester na koncertu orkestrov (foto: Sašo Valjavec)

Zaključni nastop glasbene pripravnice in predšolske glasbene vzgoje (foto: Sašo Valjavec)

Kitarski orkester na koncertu orkestrov (foto: Sašo Valjavec)

Koncert komornih skupin (foto: Sašo Valjavec)

Mladinski pihalni orkester na koncertu orkestrov (foto: Sašo Valjavec)

POLETNI ZVOKI SAKSOFONSKEGA ORKESTRA SOS JUNIOR OD MEŽAKLE DO VITRANCA

Nastop orkestra saksofonov SOS junior v sklopu Poletja na Stari Savi (foto: Sašo Valjavec)

Proti koncu letošnjega šolsko-glasbenega leta, 7. junija 2022, je Glasbena šola Jesenice gostila Slovenski mladinski orkester saksofonov SOS junior in mlajšo sestavo SOS intro.

Koncert ni bil zgolj naključje, temveč rezultat dolgoletnega sodelovanja Glasbene šole Jesenice in Kulturnega društva Sekvoja, katerega del sta SOS junior in SOS intro. Orkester sestavlja 30 članov, mlade saksofonistke in saksofonisti prihajajo iz desetih nižjih in treh srednjih slovenskih glasbenih šol. Predsednik KD Sekvoja, umetniški vodja in dirigent prof. Lev Papis se z mentorjema, prof. Domnom Korenom, prof. Metko Papis, diplomantom na Akademiji mesta Dunaj Lanom Medenom ter študentko Valerio Kučan trudi z vzgojo mladih glasbenikov v orkestrskem igranju in za skupinsko glasbeno poustvarjanje.

Kljub deževnemu večeru se je dvorana Kolpern napolnila. Koncert sta začela dva nadarjena domača saksofonista, Vane Prešeren (1. r.) in Ian Garibovič (5. r.). Obema je mentor Štefan Starc, na klavirju pa ju je spremljal Leon Šmid. Uživali smo ob skladbah *Berceuse* Marcela Perrina in *Caravan* Duka Ellingtona.

Sledil je nastop mlajše sestave SOS intra in orkestra SOS junior, ki so se mu pri zadnji skladbi pridružili tudi trije domači saksofonisti: Ian Garibovič, Lena Ponjavič in Erazem Knafelj. Poslušalci smo lahko najprej uživali ob *Otroški simfoniji* Josepha Haydna ter *The trout fantasy* Roberta van Beringena (SOS intro).

Sledil je še zahteven program orkestra SOS junior: *Carpio* Reverana Soutulla, *Danzon* št. 2 Arturja Marqueza, *Sir Patrick* Philippa Geissa ter za konec skupaj *Valček iz jazz suite* št. 2 Dmitrija Šostakoviča. Dirigenta Valeria Kučan in Lev Papis sta tokrat iz mladih glasbenikov izvalila vrhunski nastop. Prof. Papis je točke pospremil

s komentarji in predstavitvami skladb ter orkestrrov, ravnateljica GŠ Jesenice mag. Martina Valant pa je vse skupaj nagovorila in se vsem zahvalila za čudovit koncertni večer.

Jeseniški koncert pa je bil samo uvertura v tradicionalen 5. Festival Alpsax Summer 2022, ki se je odvijal od 4. do 8. julija 2022 v Kranjski Gori. Tudi pri organizaciji poletne šole za mlade saksofoniste je kot partner že od začetka prisotna Glasbena šola Jesenice, ki jim nudi svoje prostore v Ljudskem domu. Tu se odvijajo vse individualne ure, komorne sestave, vaje mednarodnega orkestra in večerni nastopi mentorjev, mladih glasbenikov ter orkestra. Že peto leto zapored so v prvem tednu julija Kranjsko Goro napolnili mladi saksofonisti iz Avstrije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Italije, Severne Makedonije, Španije in Slovenije. Letos smo gostili tri vrhunske mentorje in profesorje saksofona iz tujine: Mariana Garcio (*Univerza Leuven, Belgija ter Visoka šola za glasbo Katalonija, Barcelona, Španija*), Timothyja Robertsa (*Univerza Shenandoah, Winchester, ZDA*) in Johana van der Lindena (*Univerza Utrecht, Nizozemska*), sicer tudi priznanega skladatelja in aranžerja, ki je letos vodil še orkester.

Za najmlajše saksofoniste sta tridnevno delavnico vodila domača mentorja Valeria Kučan in umetniški vodja festivala Lev Papis.

Kot vedno se je tudi letos v času Festivala Alpsax Summer ob večerih za domače in tuje goste zvrstilo kar nekaj brezplačnih koncertov. Lahko smo uživali ob zahtevnih klasičnih, džezovskih in

ostalih skladbah, kjer kraljuje saksofon, ki je vse bolj popularen inštrument v klasični in zabavni glasbi. V Ljudskem domu je bil otvoritveni koncert saksofonista Leva Pupisa in pianista Milana Lucića, koncert mentorjev festivala, Johana van der Lindena, Mariana Garcie, Timothyja Robertsa, Valerie Kučan, Leva Pupisa in Milana Lucića, ter zaključni koncert udeležencev Festivala Alpsax Summer 2022. Za sproščen džezovski večer so v hotelu Larix poskrbeli člani zasedbe Fletne srajce.

Mednarodni mladinski orkester saksofonov Alpsax Summer 2022 je za zaključek in krono 5. Festivala Alpsax Summer 2022 uspešno nastopil še na Festivalu SAX GO! v Novi Gorici 9. julija 2022. Program, ki ga je Mednarodni mladinski orkester saksofonov Alpsax Summer 2022 pripravil v Kranjski Gori, je bil osnova za gala koncert ob 10. obletnici KD Sekvoja. Svoj jubilej je društvo praznovalo 22. oktobra 2022 v Dvorani Lucijana Marije Škerjanca na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Izvedli so ga SOS junior, SOS intro in ostali gosti.

Za konec bi se radi v imenu KD Sekvoja zahvalili vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k izvedbi skupnih dogodkov na začetku poletja, še posebej ravnateljici GŠ Jesenice mag. Martini Valant, vsem nastopajočim, mentorjem, sponzorjem in nenazadnje staršem ter zvesti publiki, ki nas podpirate pri našem muziciranju in ustvarjanju. Naj se ta uspešna zgodba nadaljuje tudi v prihodnje.

Jure Bohinec, član UO KD Sekvoja

PREDŠOLSKA GLASBENA VZGOJA

Letošnjega običajnega šolskega leta smo se zelo razveselili. Z najmlajšimi učenci smo se srečevali enkrat na teden, in takrat smo predvsem veliko peli, igrali na preprosta glasbila in se igrali razne glasbene igre. Izmed njih imajo učenci najraje glasbene uganke z različnimi zvončki. Ob doživljajskem poslušanju Vivaldijevih Štirih letnih časov so se gibalno izražali in likovno ustvarjali. Ob vseh dejavnostih so učenci razvijali svoje glasbene sposobnosti, urili glasbeni spomin in trenirali ritmični ter melodični posluh. Naučili smo se kar nekaj novih pesmic, ki smo jih na dveh nastopih

zapeli staršem. Prvi nastop je zaradi covidnih razmer potekal na daljavo po internetu. Nastop ob zaključku šolskega leta smo priredili 9. junija v dvorani Kolpern. Tam so zapeli pet pesmic, slovensko ljudsko Barčica in nekaj otroških pesmic (Marsovska, Pikapolonica, Čičipuh, Kje je copatek), pesmico Medvedji orkester pa so zapeli z učenci Glasbene pripravnice in ob tem zaigrali na glasbila.

Neža Križnar Ristič, učiteljica predšolske glasbene vzgoje

GLASBENA PRIPRAVNICA

V program glasbene pripravnice so bili vključeni 6-letniki, ki so želeli več časa preživeti v svetu glasbe. Z njimi smo celo leto intenzivno razvijali njihove glasbene sposobnosti in se pripravljali na vstop v pravo glasbeno šolo, na igranje instrumenta. Ob petju in učenju novih pesmi so učenci razvijali svoje glasovne sposobnosti in spoznavali svoj glas. Ob petju in igranju na instrumente so razvijali muzikalnost. Glasbeno ustvarjalnost smo povezovali z likovno umetnostjo in plesom. Ob doživljajskem poslušanju različnih del iz svetovne glasbene zapuščine so spoznavali zgodbe skladateljev. Svoje novo znanje smo predstavili na dveh nastopih. Prvi nastop je zaradi covidnih razmer potekal na daljavo, nastop ob zaključku šolskega leta pa je potekal 9. junija v dvorani Kolpern. Tam so učenci sami zapeli tri pesmice, Moj čolniček, Mali potepuh in Uspavanko, pesem Medvedji orkester pa so zapeli skupaj z učenci predšolske glasbene vzgoje in ob njej zaigrali na glasbila. Za konec smo k petju povabili starše, učenci pa so ob tem zaigrali na ksilofone. Tako smo skupaj s starši zapeli tri slovenske ljudske, Na planincih, Majhna sem bila in Mi se mamo radi.

Neža Križnar Ristič, učiteljica glasbene pripravnice

Utrinki iz učilnice
(foto: Neža Križnar Ristič)

Utrinka z nastopa
(foto: Sašo Valjavec)

RECITAL: LEON KUSTERLE, HARMONIKA

V torek, 10. maja 2022, ob 18.30 smo bili v dvorani Lorenz na Jesenicah priča odličnemu nastopu mladega harmonikarja Leona Kusterle. Leona smo najprej spoznali kot solista. Zaigral nam je skladbe Domenica Scarlattija, Bronislava Kazimira Przybylskega, Gustava Pavca in Richarda Galliana.

Na odru so se mu pridružili tudi mladi harmonikarji Mia Tomić, Katja Pogačnik Peterman, Marcela in Anže Lužnik, ki skupaj z Leonom tvorijo komorno zasedbo harmonik. Zelo ubrano in doživeto so nam zaigrali skladbe velikega Johana Sebastiana Bacha, Astorja Piazzolle in skladbo Gorana Bregovića. Na odru so zaigrali skupaj s svojo učiteljico Diano Šimbera.

Leon je skromen fant, ki je o sebi napisal naslednje: »Ime mi je Leon Kusterle. Star sem 14 let in zaključujem 9. razred osnovne šole. Imam dva starejša brata. Ker je moj najstarejši brat v glasbeni šoli igral harmoniko, sem večkrat prišel na njegov nastop. Posebej so me navdušili nastopi harmonikarskega orkestra, v katerem je sodeloval. Tako sem se tudi sam navdušil nad harmoniko in starše prosil, da me vpišejo v glasbeno šolo. Harmoniko sem se v glasbeni šoli začel učiti, ko sem bil star 8 let. Moja učiteljica harmonike je od 1. razreda Diana Šimbera, s katero se zelo dobro razumem. Spodbuja me k udeležbi na tekmovanjih, zato se tekmovanj udeležujem že od 3. razreda harmonike dalje. Posebno rad sodelujem v orkestru, kjer sem spoznal veliko novih prijateljev. Najraje izvajam skladbe Astorja Piazzole, argentinskega skladatelja tanga. Letos zaključujem 7. razred harmonike in nameravam z učenjem nadaljevati še v naslednjem letu.«

Leon Kusterle na recitalu (foto: Sašo Valjavec)

Leon se je konec maja udeležil mednarodnega tekmovanja Tomaž Holmar v Italiji in dosegel tretjo nagrado. Čestitke mlademu harmonikarju za odličen recital in za uspeh na mednarodnem tekmovanju. Želimo mu še veliko odličnih nastopov in osebnih ter glasbenih uspehov.

Diana Šimbera, učiteljica harmonike

BACHOV ROJSTNI DAN

Rojstni dnevi so koristni; več kot jih imaš, dlje časa živiš. Lepo je, če se te bližnji in prijatelji spomnijo na ta dan in ga obeležijo s čim več voščili in darili. Da se te kdo spomni na tvoj več kot tristoletni rojstni dan, moraš biti pa res nekaj posebnega.

Že kot otrok sem si slučajno zapomnila, da je prvi pomladni dan, 21. marec, hkrati tudi rojstni dan Johanna Sebastiana Bacha. V najstniških letih me je njegova glasba povsem prevzela in domače sem spravljala ob živce ne samo z dolgotrajnim vadenjem, ampak tudi z glasnim poslušanjem njegove glasbe. Zagotovo je Bach tudi eden izmed razlogov, da me je umetniška pot vodila prav k orglam. Ko sem postala učiteljica, sem na prvi pomladni dan učence rada spotoma spomnila še na Bacha.

Čeprav sta moč in lepota Bachove glasbe izjemni, pa zanimanje zanjo med splošno populacijo ni tako veliko. Razlog za to je najbrž zelo preprost; večina ljudi Bachove

Nastopajoči na Večeru Bachove glasbe v cerkvi sv. Andreja v Podkorenu (foto: Sašo Valjavec)

glasbe sploh nima priložnosti slišati. Tako je razmišljal tudi newyorški violončelist Dave Henderson in se odločil, da to spremeni. Odpravil se je na podzemno železnico in tam mimoidočim igral Bachove suite. Na Bachov rojstni dan leta 2011 je na Facebooku k sodelovanju povabil prijatelje glasbenike. Množično so se odzvali in rodilo se je gibanje Bach in the Subways, globalna pobuda za promocijo glasbe Johanna Sebastiana Bacha. Vsako leto na Bachov rojstni dan se glasbeniki

po vsem svetu odpravijo na ulice, avtobusne postaje, v nakupovalne centre, kavarne, potujoče vlake, restavracije, živalske vrtove, skratka kamorkoli, kjer lahko igrajo Bachovo glasbo. Glavni namen je igrati v živo čim večjemu številu poslušalcev, zlasti takim, ki Bachove glasbe sicer ne bi slišali. Praznovanje se je sčasoma z 21. marca razširilo na več dni. Do danes je povežalo na tisoče glasbenikov iz več kot 40 držav po vsem svetu.

Temu globalnemu dogodku smo se pridružili

tudi na Glasbeni šoli Jesenice. Do sedaj smo sodelovali trikrat in načrtujemo, da bomo tudi v tem šolskem letu. Prvič smo sodelovali marca 2017 s popoldanskim koncertom v župnijski cerkvi na Jesenicah. V tistem šolskem letu smo imeli na naši šoli prva dva učenca orgel, zato je bil dogodek še posebej zanimiv. Leta 2021 smo koncert izvedli na daljavo. Ko sem sedela pred računalnikom in s

pomočjo kamere povezovala koncert, se mi je v misli prikrdla podoba Johanna Sebastiana Bacha, kako začudeno in navdušeno spremlja ta nenavadni koncert ter navija za vse nastopajoče. Veliko olajšanje je bilo, da smo lani Bachov rojstni dan lahko spet obeležili v živo v čudovitem ambientu cerkve sv. Andreja v Podkorenu.

Johann Sebastian Bach bo prihodnjega

marca praznoval 338. rojstni dan. Čeprav so njegovo telo že zdavnaj položili k počitku na pokopališču v Leipzigu, s svojo zapuščino ostaja živ in prisoten med nami. Naj bo to vabilo. Pridružite se glasbenikom po vsem svetu in 21. marca njegovo glasbo zaigrajte tudi vi.

Barbara Theissen Pibernik, učiteljica orgel

Iris Bremec
(foto: Andreja Geržina)

Jernej Frelih (foto: Sašo Valjavec)

Manca Demšar (foto: Andreja Geržina)

Jaša Kecman Kordež (foto: Sašo Valjavec)

PETJE VČASIH IN DANES

S pomnim se družinskih praznovanj, srečanj, obletnic, ko sem bila še osnovnošolska deklica in sem se z bratom, sestričnimi in bratranci postavila v vrsto ter skupaj z njimi pela otroške in narodne pesmi eno za drugo. Ko smo svoj koncert zaključili, je sledilo prepevanje stricev, tet, očeta, stare mame in ata ter še koča. Bilo je glasno prepevanje, takrat za nas otroke skoraj preglasno, mislili smo si: »Poglej, kako se napenjajo!« Danes pa se petje doma le redko sliši. Otroci ne pojejo doma, ne pojejo v šolskih zborih, ko slišijo svoj glas, jim je zelo čudno, kaj šele, da jim kdo reče, naj zapojejo glasneje. Kot se je spremenilo to, so se spremenile tudi generacije naših otrok. Veliko otrok je bolj sramežljivih, peti si skoraj ne upajo. Učitelji se tem generacijam karseda prilagajamo. Šolskih in obšolskih obveznosti je vedno več, prostega časa pa vedno manj. Drvijo na vse strani in se ne ustavijo. V glasbenih šolah pri individualnem pouku pa se to ni spremenilo. To je čas v dnevu, ko je učenec z učiteljem sam, se ustavi, vdihne in posluša zvoke, ki jih proizvede njegov inštrument. Doživlja posebne občutke, posebne vibracije, ki jih morda ne zazna nikjer drugje. Se je pa marsikaj spremenilo za nas učitelje. Na učenca ne predajamo le svojega znanja, pomembna je tudi empatija do posameznika, pomembno je najti pravo komunikacijo, ustvariti kreativno uro ... učenci hrepenijo po tem, da se njihov glas sliši, da se na uri dobro počutijo, da prevzamejo odgovornost, da vedo, da zmorejo, in rečejo si: »Upam si!« Vse to razvijamo v glasbenih šolah. Na teh urah se učenec lahko umiri in ustvarja, nam pa je mar za vsakega učenca.

Učenci pevskega oddelka so vse leto zelo prisotni s svojimi nastopi. Nekateri od njih poleg šole in službe redno obiskujejo zborovsko petje in s tem ohranjajo tradicijo petja ter na tak način prenašajo glasbo na prihodnje generacije.

S skladbo Nella fantasia so v komorni zasedbi javno nastopili v dvorani Lorenz in še v dvorani Vitranc v Kranjski Gori, Iris Bremec je kot solistka na javnem orgelskem nastopu pela v Kranjski Gori, Tilen Kuhar je nastopil na občinski proslavi s solistično točko. Jaša Kecman Kordež in Jernej Frelih sta nastopila na slavnostnem koncertu ob 75-letnici šole, Neža Novšak kot solistka na občinskem prazniku v Zabreznici, Tia Novak ter Iza Rozman kot solistki na proslavi na OŠ Žirovnica. Učenci so s pevskim programom redno prisotni na otvoritvah v razstavnem salonu Dolik, nastopili so v domu za ostarele v Čičarah ter v Radovljici v Domu dr. Janka Benedika, vse poleg internih nastopov, ki jih izvajajo v prostorih Glasbene šole Jesenice.

Andreja Geržina, učiteljica petja

SPLETNO SREČANJE Z DIJAKI IN ŠTUDENTI GLASBE

Spletno srečanje z dijaki in študenti glasbe (foto: Karin Vrhnjak Močnik)

Na Glasbeni šoli Jesenice s ponosom in skrbnostjo spremljamo svoje nekdanje učence, ki z glasbenim izobraževanjem nadaljujejo na srednji in akademski stopnji. Tako je stalnica našega glasbenega abonmaja postal koncert dijakov in študentov, ki pa smo ga letos drugič zapored zaradi epidemioloških razmer nadomestili s spletnim srečanjem. Glasba v živo je seveda nenadomestljiva, vseeno pa se je tudi takšno spletno srečanje izkazalo za zelo dragoceno, saj je bil poudarek na kratkem pogovoru z vsakim izmed sodelujočih dijakov in študentov. Letos se jih je našemu povabilu odzvalo kar deset. Z njimi so se 10. marca pogovarjali nekdanji učitelji, poslušalci pa smo izvedeli marsikaj zanimivega ter dobili občutek, kako se jim na nadaljnji glasbeni in življenjski poti godi, s kakšnimi izzivi se soočajo ter kaj si želijo za prihodnost. Seveda pa povsem brez glasbe ni šlo – tako smo bili deležni tudi kratkih glasbenih vložkov (kolikor jih je Zoom zmožal prenesti).

Violinistka Eva Kramar (dijakinja 2. letnika Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana v razredu Jerneja Brenceta) je v pogovoru povedala, da je trenutno vodja sekcije 2. violin v simfoničnem orkestru KGBL. Omenila je nekaj izzivov, s katerimi se sooča, in izpostavila podporo nekdanje učiteljice Natalije, ki ji še vedno stoji ob strani. Zaigrati tokrat zaradi poškodbe prsta žal ni mogla, smo jo pa junija lahko slišali blesteti kot solistko z našim simfoničnim orkestrom, katerega redna članica je še vedno.

Eva Kramar (foto: arhiv Eve Kramar)

Jasmin Balič (študent 1. letnika glasbene pedagogike na Akademiji za glasbo v Ljubljani) je na harmoniko zaigral Bachov Preludij št. 5 v D-duru, v pogovoru pa izpostavil vlogo učitelja Zilhada Džananovića in njegov vpliv pri odločitvi za študij glasbe.

Jasmin Balič (foto: arhiv Jasmina Baliča)

Violinistka Tina Bučar (dijakinja 3. letnika Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana v razredu Jerneja Brenceta) je zaigrala odlomek iz Bachove Partite za violino solo, v pogovoru pa spregovorila o usklajevanju KGBL in Škofijske klasične gimnazije, ki ju obiskuje vzporedno. Večina njenih vikendov je namenjena učenju in vadenju violine, včasih, ko se vsega nabere že preveč, pa je seveda nujno iti tudi ven na zrak po nove moči. Poleg vseh obveznosti Tina še vedno redno hodi na vaje našega simfoničnega orkestra, ki ga vodi v vlogi koncertne mojstrice, na junijskih koncertih pa je zaigrala tudi kot solistka.

Tina Bučar (foto: arhiv Tine Bučar)

Harmonikarica Zala Zarja Mesec (dijakinja 2. letnika v razredu Slavka Magdiča na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor) je zaigrala Sweetening valse skladateljice Claudie Thomain in v pogovoru poudarila, da ji glasba predstavlja del vsakdana, vsakdanje rutine.

Razkrila je tudi, da najraje igra v komornih zasedbah, česar si želi tudi v bodoče.

Zala Zarja Mesec (foto: arhiv Zale Zarje Mesec)

Pianist Marko Ponjavić (dijak 2. letnika Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana v razredu Lidije Malahotky Haas) je slikovito opisal dijakov dan, ki ga kroji popolnoma zapolnjen urnik, v katerem je komaj kaj časa za vadbo klavirja, ter dodal, da je več prijateljev spoznal v dijaškem domu kot v šoli. Zaigral je Chopinovo Polonezo v es-molu.

Marko Ponjavić (foto: arhiv Marka Ponjavića)

Klarinetistka Manca Noč (dijakinja 4. letnika na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana v razredu Andreja Zupana) je povedala, kako se pripravlja na tekmovanje TEMSIG – na spo-

Manca Noč (foto: arhiv Mance Noč)

redu sta zadnje piljenje programa in skrb za zdravje. Spregovorila je tudi o svojih željah za nadaljnjo glasbeno pot ter zaigrala Hommage Bachu Bele Kovacsa.

Pianistka Vita Mesec (študentka 2. letnika na Akademiji za glasbo Dresden v razredu Ute Prügghmayer-Philipp) je pojasnila, kako študij v tujini prinese nove izzive – postati je treba samostojnejši v vseh pogledih in še bolj samodiscipliniran. Išče lasten izraz kot pianistka, posebej jo zanima improvizacija, spogleduje pa se tudi s komponiranjem.

Vita Mesec (foto: arhiv Vite Mesec)

Violinist Timotej Willewaldt (študent 1. letnika Univerze za glasbo in upodabljajočo umetnost Gradec v razredu Anke Schittenhelm) je zaigral odlomek iz Ysayeve 2. Sonate za violino solo, spregovoril pa o pomenu »samopromocije« poleg kvalitetnega umetniškega dela. Navdušuje ga ogromno (sam pravi, da preveč) glasbenih področij, najbolj pri srcu pa mu je komorna igra.

Timotej Willewaldt
(foto: arhiv Timoteja Willewaldta)

Pianistka Ana Poljanšek Žagar (dijakinja 1. letnika Umetniške gimnazije Koper v razredu Selme Chicco Hajdin) je prihitela direktno iz Maribora (da je ujela naše srečanje), kjer je na tekmovanju TEMSIG prejela zlato plaketo. Dejala je, da še ni povsem dojela, da je po vseh intenzivnih pripravah, ki so se stopnjevale v zadnjih mesecih, sedaj res že konec.

Ana Poljanšek Žagar
(foto: arhiv Ane Poljanšek Žagar)

Sicer je vesela, da se odlično ujame tudi z novo profesorico.

Harmonikar Sajdin Horozović (študent 4. letnika Privatne univerze Gustava Mahlerja Celovec v razredu Romana Pechmanna) je zaigral odlomek iz Fantazije Carla Philippa Emanuela Bacha. Minula štiri leta je opisal kot najtežja in hkrati najlepša leta svojega življenja doslej – obilica vloženega truda in garanja obrodi uspehe (na glasbeno gimnazijo v Avstrijo se je na primer podal brez znanja nemščine, kar je nato z ogromno požrtvovalnosti in truda hitro nadoknadil). Zaključuje pedagoško in koncertno študijsko smer, hkrati mu je študij omogočil dodatno kvalifikacijo za učitelja teorije. V pogovoru je izpostavil širino študija ter orisal svoje nadaljnje načrte.

Sajdin Horozović (foto: arhiv Sajdina Horozovića)

Iz pogovorov je vela zrelost mladih ljudi, kar nas je navdajalo s ponosom, da je bila zibelka njihove glasbene poti prav Glasbena šola Jesenice.

Kot je ob zaključku poudarila tudi ravnateljica mag. Martina Valant, jih budno spremljamo in se iskreno veselimo njihovih uspehov, saj jih še vedno doživljamo kot »svoje«.

Klavdija Jarc Bezljaj, pomočnica ravnateljice

NAŠI DOSEŽKI V ŠOLSKEM LETU 2021/2022

51. TEKMOVANJE MLADIH GLASBENIKOV RS

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Tana Rudolf	Flavta	I. b	Zlata plaketa, 3. nagrada	Eva Mittendorfer	Leon Šmid
2021/22	Erazem Knafelj	Saksofon	I. a	Bronasta plaketa	Štefan Starc	Matej Kurinčič
2021/22	Ana Račič	Klarinet	I. c	Srebrna plaketa	Monika Korbar	Saša Golob
2021/22	Julia Slak	Klarinet	I. b	Srebrna plaketa	Monika Korbar	Saša Golob

POSEBNO PRIZNANJE: korepetitor Leon Šmid: za zgledno sodelovanje s tekmovalcem in umetniško podporo v posamezni kategoriji.

15. TEKMOVANJE BALTEK

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica
2021/22	Manca Vegnuti Benič	Balet	1. a	Priznanje, 4. mesto	Mateja Mlakar
2021/22	Iva Poljanšek Žagar	Balet	1. a	Priznanje, 5. mesto	Mateja Mlakar
2021/22	Ema Mrak	Balet	1. b	Priznanje	Mateja Mlakar

MEDNARODNO TEKMOVANJE KLASIČNE KITARE VELEPOSLANIŠTVA ŠPANJE V SLOVENIJI

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica
2021/22	Patricija Zupan	Kitara	II.	Srebrno priznanje	Simon Krajncan Fojkar

GLASBENI FESTIVAL PANONIA

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Ajda Močnik	Kljunasta flavta	3., 1. starostna skupina	2. mesto, srebrni pokal Srebrna plaketa	Andreja Puhar	Andreja Puhar
2021/22	Natalija Trkulja	Flavta	3., 3. starostna skupina	Srebrna plaketa	Karin Vrhnjak Močnik	Saša Golob

3. MEDNARODNO TEKMOVANJE CELEIA 2022

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Bor Knafelj	Kontrabas	I.	Zlata plaketa	Miloš Jovanić	Matej Kurinčič
2021/22	Iza Počučnik Peterman	Citre	II.	Bronasta plaketa	Damjana Praprotnik	

CONCORSO CITTÀ DI PALMANOVA 2022

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Natalija Trkulja	Flavta	F	3. nagrada	Karin Vrhnjak Močnik	Saša Golob

9. MEDNARODNO GLASBENO TEKMOVANJE TOMAŽ HOLMAR, NABORJET, 2022

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Leon Kusterle	Harmonika	B3	3. nagrada	Diana Šimbera	

KOROŠKO KLAVIRSKO TEKMOVANJE 2022

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Luka Sušnik	Klavir	I.	Zlata nagrada, 1. mesto, posebna nagrada za najbolje izvedeno delo iz obdobja klasicizma	Saša Golob	
2021/22	Tifani Bergel	Klavir	I.	Zlata nagrada	Leon Šmid	

17. MEDNARODNO GLASBENO TEKMOVANJE ARS NOVA TRST

Šolsko leto	Učenec/-ka	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2021/22	Tana Rudolf	Flavta	B	1. nagrada, 1. mesto	Eva Mittendorfer	Leon Šmid
2021/22	Anika Reškovic	Flavta	C	2. nagrada	Eva Mittendorfer	Leon Šmid

SPREJEMNE PREIZKUSE ZA SREDNJO STOPNJO SO USPEŠNO OPRAVILI:

tolkalec Dominik Komloši ter balerini Julija Skenderović in Hana Agović (plesna gimnazija).

TEKMOVANJE V SLUŠNEM PREPOZNAVANJU INTERVALOV IN AKORDOV

Zadnjih nekaj let se učenci od četrtega do šestega razreda vsako leto ob koncu pouka pomerijo med seboj v slušnem prepoznavanju intervalov in akordov. Nič drugače ni bilo letos.

Lansko leto je tekmovanje potekalo na internetu s pomočjo družabnega kviza Kahoot. Ker se je ta način izkazal za zanimivega, smo to ponovili tudi letos.

Devetega junija ob 18.00 smo se zbrali na internetu in tekmovanje (za lepe nagrade) se je pričelo. Prvi so se med seboj pomerili učenci vseh četrtih razredov. Pokazali so zelo visok nivo prepoznavanja intervalov do čiste kvinte, saj je bilo za samo deseto mesto treba uganiti kar 15 od 25 intervalov! Tudi težavnost poslušanja je ves čas naraščala, tako da so do nagrad prišli res tisti najboljši, to pa so bili:

1. Neja Gjerkeš,
2. Luka Mlačnik,
3. Rebeka Slivnik.

Za učenci četrtih razredov so prišli na vrsto petošolci. Ti so morali slušno prepoznati prav vse intervale od male sekunde do velike septime. Trdo delo med letom se je tudi pri njih obrestovalo, nivo je bil zelo visok, težavnost prav tako in med najboljših deset, ki so prejeli nagrade, je bilo resnično težko priti. Prva tri mesta pa so osvojili:

1. Iza Pogačnik Peterman,
2. Julia Slak,
3. Katja Kerme.

Navihana Neža in Drejc (foto: arhiv Glasbene šole Jesenice)

Zadnji so se med seboj pomerili še šesti razredi. Ti so tekmovali v prepoznavanju akordov in njihovih obratov. Sploh zadnjih nekaj akordov je bilo odigranih na res težak način (sozvočno in samo enkrat), tako da je bil nivo tekmovanja kar zahteven. Tekmovanje pa je bilo napeto povsem do konca, saj so bili pred zadnjih zaigranim akordom v igri za zmago kar trije učenci! Zadnji akord je tako odločil o zmagovalcu, po 25 odigranih akordih pa so bili najboljši:

1. Žiga Jevnik,
2. Tomaž Kofler,
3. Anže Noč.

Nagrade je prejelo najboljših deset v vsakem razredu. Ob koncu tekmovanja smo se strinjali, da je celotna stvar odlično izpadla in jo nameravamo v prihodnje še ponoviti, vendar pa takrat v živo v dvorani Lorenz, seveda, če bodo epidemiološke razmere to dopuščale.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitava!

Drejc Pogačnik in Neža Križnar Ristič, učiteljka nauka o glasbi

KLAVIRSKO TEKMOVANJE

Sem Luka Sušnik. Obiskujem prvi razred Glasbene šole Jesenice. Igram klavir pri učiteljici Saši Golob. Z učiteljico sva že kmalu spoznala, da mi igranje klavirja odlično gre, zato sva se odločila sodelovati na mednarodnem Koroškem klavirskem tekmovanju v Radljah ob Dravi. Na tekmovanje sem se zelo pripravljaval. Pripravljaval sem se tako, da sem veliko vadil vsak dan. Moja družina in učiteljica pa sta me pri tem spodbujali. Ko sem na dan tekmovanja prišel v Glasbeno šolo Radlje ob Dravi, sem najprej imel tonske vaje s svojo učiteljico. Imel sem tudi malo treme. Prišel sem v dvorano, se nasmehnil in priklonil, potem pa začel igrati. Vse tri skladbe sem zaigral brez napak.

Po koncu nastopa me je ati peljal na velik sladoled. Ko smo prispeli domov, nam je učiteljica Saša sporočila, da sem zmagal v svoji kategoriji in da sem bil najboljši med vsemi 30 nastopajočimi pianisti. Povedala je tudi, da bom moral še enkrat na zaključni nastop v Radlje ob Dravi, ki se ga udeležijo samo zmagovalci v vseh kategorijah. Tega se nisem prav veselil, saj je bila pot kar dolga. Na zaključnem koncertu sem zaigral samo eno skladbo, na koncu dobil šopek, knjižo in velik aplavz. Prijetno pa je bilo poslušati ostale pianiste.

Luka Sušnik, učenec klavirja

Luka Sušnik v Radljah ob Dravi (foto: osebni arhiv družine Sušnik)

MOJE PRVO KLAVIRSKO TEKMOVANJE

Udeležila sem se že mnogih državnih tekmovanj iz znanja različnih predmetnih področij, zato so mi bile priprave na Koroško klavirsko tekmovanje zanimive, drugačne in kar zahtevne. Pouk klavirja sem imela več ur na teden kot običajno in tudi doma sem vadila veliko več. Ker sem tekmovala v prvi kategoriji, je moral biti program dolg do 5 minut.

Na dan tekmovanja sem morala biti v Glasbeni šoli Radlje ob Dravi že ob 8. uri, saj smo nastopili po abecednem vrstnem redu in sem kot tretja igrala že malo po 9. uri. Najprej sem v učilnici vadila program, okoli pol devetih pa sem imela v dvorani tonsko vajo. Za vajo v dvorani je imel vsak tekmovalec na voljo le dve minuti.

Ob prihodu na oder sem imela precej treme, vendar mislim, da svojega programa ne bi mogla odigrati bolje, kot sem ga. Seveda ga nisem odigrala perfektno, a najbolje, kot sem znala.

Rezultat sem izvedela zvečer in bila zelo vesela, saj sem dobila zlato priznanje in zelo lepo izkušnjo s tekmovanjem tudi na področju glasbe.

Tifani Bergel, učenka klavirja

Tifani Bergel (foto: Sašo Valjavec)

Ema Mrak (foto: Sašo Valjavec)

BALTEK

V šolskem letu 2021/22 so se tri učenke baletnega oddelka udeležile 15. državnega tekmovanja mladih baletnih plesalcev BALTEK. Odvijalo se je februarja, že tradicionalno v Koncertni in gledališki dvorani Lendava. Učenke Ema Mrak, Iva Poljanšek Žačar in Manca Večniti Benič so z udeležbo na tekmovanju pridobile nove odrske izkušnje in doživele utrip baletnega tekmovanja.

Jerneja Omahen Razpotnik, učiteljica baleta

Ime mi je Manca. Od 15. do 17. februarja sem se v Lendavi udeležila 15. tekmovanja BALTEK. Ko so mi povedali, da grem na tekmovanje, se mi je uresničila želja in zelo sem se ga veselila. Seveda pa na tekmovanju ni bilo tako preprosto, kot se sliši, ampak na koncu se je vse dobro izšlo in vse tri smo se odlično odrezale. Komaj čakam na naslednje tekmovanje ali pa samo na nastop.

Manca Večniti Benič,
učenka baleta

Manca Večniti Benič
(foto: Sašo Valjavec)

Tekmovanje BALTEK je bilo februarja letos v Lendavi moje prvo baletno državno tekmovanje, ki sem ga že od začetka 5. razreda baleta težko čakala. Tekmovanje je bilo eno izmed najboljših izkušenj, čeprav je bila huda konkurenca, veliko vaj in dodatnih priprav. Zelo sem uživala in sem vesela, da sem se ga udeležila. Z Ivo in Manco, ki sta se tudi udeležila tekmovanja, smo postale prijateljice, in to mi veliko pomeni. Se že veselim letošnjega tekmovanja TU TU v Mariboru. ☺

Ema Mrak, učenka baleta

Sem Iva Poljanšek Žačar. Februarja 2022 sem se udeležila tekmovanja. To je bila tako telesna kot predvsem psihična preizkušnja. V to sem vložila veliko trdega dela, emocij in tudi odrekovanja. Na srečo sem imela ob sebi učiteljico Matejo Mlakar, ki me je spodbujala, razumela in predvsem čustveno podprla. Brez nje ne bi bila tam, kjer sem, in za to sem ji hvaležna in vedno ji bom.

Iva Poljanšek Žačar, učenka baleta

Iva Poljanšek Žačar (foto: Sašo Valjavec)

MOJI POMOČNIKI

POMOČNIKI PRI IGRANJU KLAVIRJA

Sem Julija in klavir se učim prvo leto. Na vseh mojih nastopih in učnih urah so me spremljali moji pomočniki pliškoti.

Julija Sambolec, učenka klavirja

Julija Sambolec s svojimi pomočniki

(foto: osebni arhiv družine Sambolec)

JAZ IN MOJA FLAVTICA

Ime mi je Ajda in igram kljunasto flavto. Moja učiteljica je Andreja Puhar in jo imam rada. Učiteljica me je naučila igrati že veliko pesmic. Imam leseno flautico, ki zelo lepo zveni. Učiteljica pravi, da je iz hruškovega lesa. Letošnje leto sem veliko vadila pesmico *Sreča na vrhovi*. Jaz sem pesmico igrala na flautico, učiteljica me je spremljala na klavirju, mamica naju je pa posnela kar s telefonom. Snemanje je bilo zelo zabavno, ker se je tudi učiteljica enkrat zmotila. Za posnetek sem prejela srebrn pokal in zlato priznanje. Vsi smo bili zelo veseli. V letošnjem letu sem se učila igrati tudi na violino pri učiteljici Nataliji Šimunović. Veliko me je naučila. Rada pa tudi plešem in obiskujem plesno pripravnico pri učiteljici Maji Repe.

Ajda Močnik, učenka flavte

Ajda Močnik in učiteljica Andreja Puhar s pokalom

(foto: osebni arhiv družine Močnik)

PREDSTAVITEV KOMORNE ZASEDBE HARMONIK

V šolskem letu 2021/22 je delovala komorna skupina harmonik v sestavi: Mia Tomić, Marcela Lužnik, Katja Pogačnik Peterman, Leon Kusterle in Anže Lužnik. Pri skupinskem igranju se jim je pogosto pridružila tudi učiteljica Diana Šimbera.

Celo šolsko leto so pridno vadili in posledično ogromno napredovali tako na glasbenem kot tudi na privatnem področju, saj so postali pravi prijatelji. Komorno skupino harmonik krasi natančnost in velika ljubezen do glasbe. Njihov repertoar zajema skladbe Johana Sebastiana Bacha, Georgesa Bizeta, Astorja Piazzolle in Gorana Bregovića.

Veliko so nastopali in njihovi nastopi so bili izredno uspešni. Njihova velika želja je, da tudi v naslednjem šolskem letu igrajo skupaj in ustvarjajo čudovito glasbo.

Diana Šimbera, učiteljica harmonike

Komorna zasedba harmonik na koncertu komornih skupin
(foto: Sašo Valjavec)

UČITELJI KLAVIRJA

Saša Golob
(foto: Sašo Valjavec)

SAŠA GOLOB

Sreča je, če v življenju najdeš poklic, ki te bogati in izpolnjuje. Mogoče se bo slišalo čudno, ampak ugotavljam, da vsako leto raje učim in se učim.

A vsako leto znova, ko stopim septembra v svojo učilnico in vidim nekaj starih in par novih otroških radovednih oči, se zgodi nova zgodba.

Še vedno čutim vznemirjenje, prišlo je namreč novo šolsko leto, nove izkušnje, nove skladbice bodo zazvene pod drobnimi prstki mojih učencev.

Ampak brez dobro premišljene in vnaprej načrtovane učne ure ne bo nič, zato je treba individualno vizualizirati skladbice za vsakega posameznika in najti prave načine, kako bomo prišli do cilja. Seveda je prijazna in dobro vodena pot do cilja ključna za uspeh, velikokrat je pot pomembnejša od samega cilja, zato moramo po poti hoditi z veseljem in ne pod prisilo in pritiski.

Globoko v sebi vsak začuti toplino v prsih, ko sliši nekoga lepo igrati, zato je pomembno, da učitelj učencu skladbico zaigra z najlepšo možno interpretacijo in ga skozi učne ure vodi do popolnosti.

Osmisliti vse tiste note, ki jih dobiš predse na pult, v čudovito glasbo, ni lahko.

Ljubezen do glasbe se rodi, ko začutiš, da jo lahko izvajaš tudi sam, s svojimi prsti oz. telesom in z jasno vizijo v glavi, kako želiš, da bodo vse tiste note zazvene.

Občutek, da ti je na koncu uspelo zaigrati nekaj lepega in da ti je na odru to uspelo deliti še z nekom drugim, je neprecenljiv.

Brez vaje seveda ne gre, ampak pomembno je, da vadimo z veseljem, da v igranje vključimo svoja čustva, da v skladbici poiščemo skrite zaklade, ki jih je skladatelj skril in jih moramo med analiziranjem skladbice odkriti. Najboljše je to, da se za vsakega lahko najde kakšen biser, za nekatere bo modre barve, za nekatere pa mogoče rumene. Na končno izvedbo skladbe vpliva veliko dejavnikov, nikoli pa ne bomo slišali dveh popolnoma enakih

izvedb skladbe, niti ne od istega interpreta, in ravno to je fascinantno, da je za eno skladbo mogoče imeti več tisoč različnih interpretacij.

Učitelji vsako leto bolj ugotavljamo, kako pomembno je, da učencem prisluhnemo, jih skozi sproščeno uro pripeljemo do stanja, ko v nas najdejo zaupnika, nekateri celo prijatelja. Časi, ko je bil učitelj strah in trepet s svojo avtoriteto in je s strogimi prijemi kontroliral uro, so že zdavnaj mimo. V krču in strahu pred učiteljem je nemogoče kaj zaigrati, vsekakor pa s slabim odnosom blokiramo kvaliteto in sproščeno igranje.

Čustva so tista, ki se jih morajo otroci naučiti brez sramu izražati skozi igranje.

In ravno to je tisto, kar na koncu terapevtsko vpliva na njihov razvoj.

Ter je sredstvo za izražanje globljejšega jaza, prvinskosti; s skladbami se lahko poistovetimo in smo odkrito to, kar smo.

Evidentno je, da vlada trenutno zaradi potlačenih čustev in misli epidemija tesnobe, anksioznosti in depresije.

Lahko rečemo, da smo naredili veliko delo, če smo vsaj nekaj otrokom omogočili lepšo prihodnost.

Jalovo je življenje, ki se oklepa samo materialnih dobrin in išče svojo veljavo z vsečki po družbenih omrežjih,

Iskreno se bomo morali vsi potruditi, da bo prihodnost naših otrok bolj čuječa, radostna in empatična.

Gilj glasbenega šolanja je med drugim tudi ta, da otroci najdejo v igranju neki intimen prostor, kjer so lahko sami s seboj in se v miru izražajo.

Andante v glasbi pomeni počasnejši, zmerni tempo in nič ni narobe, če tudi skozi življenje ne divjamo, namesto da hočemo vse takoj.

Ko boste in če boste dovolj vztrajni, si lahko v glasbeni šoli pridobite orodje, veččino oziroma disciplino, ki vam bo pomagala, da boste v življenju lažje premagovali ovire.

Ljubezen do glasbe naj vas spremlja skozi življenje.

Ali jo boste poustvarjali ali pa samo poslušali, ni važno, kar pač trenutno potrebujete.

Vredno si je vzeti čas zase.

In ostanite zvesti sami sebi.

Računajte na to, da toliko, kolikor vložite v glasbo, toliko se vam na koncu povrne.

Junak je na koncu tisti, ki mu je uspelo glasbeno pot v glasbeni šoli končati in iti čez vse ovire in tudi stresne trenutke. Po eni raziskavi je ljudi bolj strah javnega nastopanja kot pa smrti ali pa skoka z letala, tako da vsak nastop je stresna situacija in tisti, ki veliko nastopamo, znamo ceniti in vrednotiti javno nastopanje na odru, tudi starši se morajo zavedati, da nastopati res ni enostavno.

Akrostih je tokrat sestavljen iz mojega imena in poklica, sestavljen je bil po trenutnem navdihu in upam, da vam moje misli in ljubezen do poučevanja in glasbe dajo navdih, da se boste ukvarjali z glasbo celo življenje in da boste prijazni do soljudi, kajti le tako bomo lahko bivali kvaliteto in polno. Otroci so naše zrcalo, naučimo se učiti od njih ter jim prisluhniti.

Saša Golob, učiteljica klavirja

JULIJA JELOVČAN

Moja glasbena pot se je pričela na Glasbeni šoli Slavka Osterca v Ljutomeru. Že takrat se je v meni prebudila ljubezen do glasbe in svoji prvi učiteljici, Danijeli Sabo, sem še kot otrok rekla, da bom tudi sama učiteljica klavirja. Ob koncu osnovne šole je ta želja dozorela in tako sem šolanje nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru, kjer me je poučevala Maja Mancini Senica, in nato na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Vladimira Mlinarića.

V času svojega srednješolskega izobraževanja sem se udeležila več tekmovanj

kot solistka, v času akademskih let pa kot članica klavirskega tria Joy, ki je deloval pod mentorstvom Tomaža Lorenza in Marine Horak.

Moja glasbena pot je zaznamovana s solističnimi nastopi, nastopi s klavirskim triom in korepetiranjem zborov, pevcev in solistov na raznih inštrumentih.

Po končanem študiju sem se najprej zaposlila na Glasbeni šoli Murska Sobota, nato sem dve leti poučevala na Glasbeni šoli Ljutomer, nakar me je ljubezen popeljala na drug konec Slovenije in tako sedaj

poučujem na Glasbeni šoli Jesenice.

Pedagoško delo mi je v veliko veselje, me izpolnjuje in bogati, svoja znanja pa rada širim in bogatim na vsakoletnih izobraževanjih.

Julija Jelovčan, učiteljica klavirja

MATEJ KURINČIČ

Klavir mi že od nekdaj predstavlja način izražanja, ki ga lahko dosežem le z njim, zato se z njim aktivno ukvarjam že od svojega šestega leta. V vseh teh letih sem raziskal mnogo različnih žanrov, ki so me vsak na svoj način navdušili in pripomogli k dodatnemu razumevanju glasbe. Čeprav se s klavirjem ukvarjam že dobrih dvajset let, pa je Glasbena šola Jesenice šele druga postaja na moji učiteljski poti. Prej sem namreč učil samo še na Glasbeni šoli Vrhnika. V teh nekaj letih sem se vseskozi trudil povezati tehnično znanje klavirja s teoretičnim, ki pri razumevanju glasbe pride še kako prav.

Klavir je bil že od začetka namenjen imitaciji celotnega orkestra. Gre za enega redkih inštrumentov, ki lahko v večglasju imitirajo tako melodijo kot tudi spremljavo, za kar potrebujemo obojerno znanje, ki sprva sicer deluje zastrašujoče, vendar se kaj kmalu izkaže za povsem obvladljivo. Zaradi različnih načinov igranja lahko iz klavirja izvabimo vse vrste glasbenih žanrov. Da pa vemo, kateri glasbeni žanri so nam najljubši, moramo glasbo tudi slišati, ne samo poslušati. In ravno globlje razumevanje glasbe nam pomaga ceniti zvočno celoto, ki jo vsak dan slišimo bodisi v filmih, serijah, reklamah ali pa v kakšnem internetnem videoposnetku. To razumevanje pa seveda presega zgolj branje not v notnem črtovju.

Ker sem tudi sam še ne tako dolgo nazaj obiskoval glasbeno šolo, vem, da se na vsakih nekaj sonatin in menuetov prileže še kaj modernejšega. Ob poslušanju modernih skladb je tudi razumevanje teorije prijetnejše, saj smo vse glavne stopnje, akorde in intervale že nešteto slišali.

Matej Kurinčič, učitelj klavirja

Matej Kurinčič
(foto: Sašo Valjavec)

LEON ŠMID

Klavir učim na Glasbeni šoli Jesenice peto leto. Dvakrat tedensko se vozim tudi v Kranjsko Goro. Pred tem sem deloval na Glasbeni šoli Kamnik, Glasbeni šoli Ljubljana Moste - Polje ter Zasebni glasbeni šoli Emil Adamič. S poučevanjem se ukvarjam približno deset let. Lahko rečem, da se je trend učencev v teh letih zelo spremenil. Glede tega se strinjajo tudi kolegi sodelavci, ki so v tem poklicu mnogo dlje. Delo z mladostniki je danes mnogo bolj selektivno in kompleksno kot včasih. Razlika med temi, ki se res posvetijo vadenju instrumenta in se udeležujejo tekmovanj ter se po navadi odločijo za nadaljevanje študija na srednji glasbeni šoli, in tistimi, ki obiskujejo glasbeno šolo zgolj ljubiteljsko in informativno, se zelo veča. Nivo klavirske igre na tekmovanjih in na splošno razvoj po svetu se neprestano višata. Na eni strani so torej otroci, ki zelo zgodaj začnejo veliko vaditi, imajo močno podporo staršev in učitelja ter seveda lastno željo po uspehu ali ljubezen do glasbe. Na drugi strani pa je tu veliko učencev, ki ne vedo, kaj točno pričakujejo ali česa si želijo. Prvim nihče ne gleda pod prste, ker je uspeh cenjen, čeprav je tudi tu veliko pasti in nevarnosti, ki se lahko pokažejo kasneje z leti. Prezgodaj se premočno usmeriti in iskati uspeh te prav tako lahko pahne iz ravnovesja. Otroka lahko prikrajša za otroškost in socialni razvoj. Ampak teh, ki se odločijo za to pot, je malo, kaj pa se dogaja z drugo večino, se je bolj pomembno vprašati. Če je bila nekoč le peščica takih, ki so se zelo malo naučili, pa tudi tistih, ki so blesteli, medtem ko jih je bilo največ nekje na sredini, povprečnih, se danes ta sredina intenzivno pomika navzdol proti tem, ki dosegajo minimalno znanje.

Če si dovolim malo filozofskega razmišljanja, menim, da je delno lahko izvor neravnovesja v globalizaciji, ki je zelo aktualna za to stoletje. Globalizacija prinese ogromen vir informacij in možnosti. Otroci so zgodaj izpostavljeni vsemu temu viru, ki je vsem dostopen na internetu in v drugih medijih. Skratka, poplava enih možnosti, kaj bi človek lahko počel in postal ter raziskoval. Vsekakor dobro za svobodno družbo, za dolgoročen razvoj in evolucijo. Prevečkrat pa pozabljamo, da je svoboda tudi odgovornost. Preveč svobode, svobodne volje marsikomu predstavlja problem. Naj povem, da sem na strani globalizacije, ker ne dopušča, da bi bila družba tako zlahka zavedena in zaspana. Ustvarja pa lahko problem pri posamezniku. Prva misel, ki se poraja ob besedi svoboda, je možnost izbire. Ta pa lahko v človeškem umu dobi neskončne razsežnosti, toliko idej, možnosti za uspeh, kako si osmisli življenje in najti pravo pot. Hitro pride do tega, da se človekov um zaplete v ta krog raziskovanja informacij in neskončnega premlevanja možnosti, s čimer človek izgubi stik sam s seboj. S tem izgubi tudi notranji mir, ker um nikoli ne ve, kaj zamuja, in ne ve, kaj naj izbere ob vsej tej poplavi. To pa privede do prenasíčenosti, v skrajni meri do norosti ali depresije. Redkokdo se želi zadovoljiti s povprečnostjo, svoboda namreč ne dopušča izgovorov, da ti ni uspelo. Ob tolikih možnostih?

Leon Šmid (foto: Sašo Valjavec)

Ravnovesje pa se poruši na točki, ko med raziskovanjem informacij ter formacijami idej izgubiš stik sam s seboj. Ob raziskovanju, kaj je mogoče, ljudje pozabijo raziskovati, česa si želijo in kdo sploh so. To pa je stvar vere vase, treba je biti v sožitju sam sabo ter se poglobiti vase. To beganja uma po informacijah te pelje stran od sebe.

In prav zaradi te nepovezanosti so za glasbo težki časi. Glasba vzpostavlja most med tem zračnim ustrojem družbe, ki zbira informacije in bezlja po zraku za »uspehom in svetlo prihodnostjo«, ki je zelo iluzorna, ker se zdi, da je ves čas na dosegu roke, samo seči je treba po njej, ter med glasbo, katere pot je počasna, a ima korenine in je integrirana v zakonitosti življenja. Iluzija o uspehu brez celovitega pristopa hitro oveni, in prav to prizemljuje. S svojimi zakonitostmi je stvarna, njen potencial pa transcendenten.

Torej glasba vedno išče ravnovesje, stremlje k razvijanju vseh čutil in orodij. Če je samo razumska, ni živa, je robotska in tehnična. Vseeno je za realizacijo potreben um. Telo prav tako opravi svojo nalogo, pri vsakem instrumentu drugače. Čutenje pa vse poveže in oplemeniti.

Leon Šmid, učitelj klavirja

ELIZABETA DEMŠAR ZUPAN

Elizabeta Demšar Zupan
(foto: Sašo Valjavec)

Pri šestih letih sem se v radovljiški glasbeni šoli pri profesorici Hani Vreček začela učiti klavir. Srednjo glasbeno šolo sem obiskovala v Ljubljani, prav tako Akademijo za glasbo. Diplomirala sem leta 1983 iz smeri klavir in orgle. Naslednje šolsko leto sem na Akademiji vpisala smer orgle. Načrt za študij se mi ni uresničil, saj sem štipendijo dobila šele novembra, pred tem pa mi je ravnatelj Glasbene šole Jesenice Janko Pribošič ponudil službo učiteljice klavirja v Žirovnici. Tako sem se septembra 1983 zaposlila in začela s poukom klavirja v Žirovnici, kjer sem učila 30 let. Hkrati sem bila v Žirovnici tudi učiteljica NOG ter korepetitorica na Jesenicah in v Žirovnici. Sedaj deseto leto poučujem samo na matični šoli.

Poleg klavirja sta me v življenju zelo pritegnila petje v pevskih zborih in dirigiranje. V 45 letih delovanja sem vodila več kot dvajset pevskih zborov: otroških, ženskih, moških in mešanih zasedb.

Za nobeno odločitev v življenju mi ni niti malo žal. Vesela sem, ker je moje življenje izpolnjeno s pričakovanji in pametnimi odločitvami.

Elizabeta Demšar Zupan, učiteljica klavirja

MAMIČA, ŽENA, POMOČNICA RAVNATELJICE, KAJ PA FLAVTISTKA?

Z delom pomočnice ravnateljice sem pričela spomladi leta 2020, ko je kolegica Klavdija Jarc Bezljaj odšla na bolniški in porodniški dopust. Pred nastopom na delovno mesto sem premišljevala, vzemi ali pusti? Po glavi so mi rojile zaskrbljene misli, kako bom organizirala družinsko življenje, ki trenutno pluje po (ne)mirnem morju – naj omenim, da sem takrat koristila krajši delovnik zaradi materinstva oz. varstva dveh otrok (takrat starih 3 in 5 let), poleg tega v bližini nimam starih staršev, kar predstavlja svojevrsten izziv. Skoraj sem se zanimivi delovni skušnjavi že odpovedala, pa vendar sem globoko v sebi začutila, da je vredno poizkusiti. Nenazadnje imam rada organizacijo nastopov, učitelje, druženje, našo glasbeno šolo. Tako sem po premisleku sprejela omenjeno delovno mesto in odprla srce in oči za nova znanja in podvige. Kot pomočnica sem opravljala različna administrativna dela, prevzela sem organizacijo šolskih in izvenšolskih nastopov, pisanje člankov za časnike, včasih tudi fotografiranje. Moj delovnik je bil sicer fleksibilen, vendar s 100 % zaposlitvijo. Včasih je bilo veliko službenega dela že zjutraj, spet drugič sem bedela pozno v noč. Poleg rednega dela so nepričakovano prišli raznorazni problemi, ki jih je bilo treba pomagati reševati, pa tudi doma mi ni bilo prizaneseno. Moja otroka Ajda in Matevž sta me v prostem času vedno želela spočito, veselo in polno energije; da bo na mizi kaj toplega, domačega ob prijetnem vzdušju, pa si je razumljivo želel tudi mož Marko. Pravzaprav sem največ časa porabila za usklajevanje družinskega in službenega življenja ter to počela sproti, za en dan vnaprej.

Karin Vrhnjak Močnik (foto: osebni arhiv Karin Vrhnjak Močnik)

Moram reči, da je ta »čarovnija« kar delovala, če pa kaj ni uspelo, pa sem zadevo za nekaj časa odložila. Naučila sem se, da v času, ko sem z družino, ne razpravljam o službi, ne počnem ničesar službenega in ne telefoniram. Le na ta način smo ostali vsi mirni in zadovoljni. Ob začetku leta 2022 se je Klavdija Jarc Bezljaj vrnila na delovno mesto pomočnice in jaz sem se (tudi miselno) vrnila v razred. Začutila sem – in mislim, da so to energijo začutili moji učenci – da smo se še bolj povezali, ker nisem imela več toliko zunanjih dražljajev. Neko hrepenenje pa še vedno obstaja. Že od rojstva svojih otrok naprej pogrešam igranje flavte, ki me spremlja že od otroških let in mi veliko pomeni. Da bi posegla po zahtevnejši literaturi, v preteklih letih ni prišlo v poštev (razen igranja v godbi), saj mi je za vadenje primanjkovalo časa. Tudi moj mož me je pričel dražiti, češ, vse drugo delaš, samo flavte ne vadiš. Sedaj pa me zvok flavte še močneje vabi k sebi. Le kaj mi želi povedati? Že izbiram skladbe, v katere bi se želela poglobiti.

Karin Vrhnjak Močnik, učiteljica flavte

HARMONIKARSKI ORKESTER GLASBENE SOLE JESENICE

GLASBENA ŠOLA SMO LJUDJE

Harmonikarski orkester Glasbene šole Jesenice na svojem koncertu (foto: Sašo Valjavec)

Smo pisana družina, ki se je v tem šolskem letu dodobra pomladila in začela delati skoraj od začetka. Skozi šolsko leto smo se navajali na skupinsko igro, kar včasih ni bilo najlažje, vendar smo vse težave s korono in nenehnimi karantenami preživeli kot pravi borci. V petek, 17. 6. 2022, je imel ob 18.30 harmonikarski orkester v sklopu prireditev na Stari Savi samostojen koncert. Na nastop smo se pridno pripravljali celo leto in pripravili pester in raznovrsten glasbeni program. Naše glasbeno potovanje se je začelo z znanimi skladbami velikih in brezčasnih Beatlesov. Nato smo svoj časovni stroj zavrteli nazaj v decembrski čas, ko zaradi korone nismo mogli igrati pred publiko, in zaigrali skladbo Santa Claus is coming to town. Na koncertu se je predstavila tudi komorna zasedba harmonik z dvema skladbama, Tangom Gorana Bregovića in Novim tangom velikega Astorja Piazzolle. Sledili sta skladbi v izvedbi harmonikarskega orkestra Accordeonists jouent le Jazz in Zita. Stari Jeseničani se spomnijo časov, ko je na Jesenicah bilo možno slišati štiri, pet, včasih celo več živih glasb, ki so igrale na različnih plesih. Dekleta in fantje so bili oblečeni »u tamašniške obleke«, kajti nikoli niso vedeli, ali bodo morda prav ta večer srečali ljubezen svojega življenja. Blue Moon je skladba prav iz tega obdobja, naš glasbeni oder v Kolpernu pa se je prelevil v plesnega. Ob prečudovitih

zvokih kultne balade sta se nam na odru pridružila gospa in gospod, ki skupaj štejeta več kot 180 let, in nas s svojim plesom popeljala v čas, ko sta bila še mlada, ter nam pokazala manire tistega časa. Kot je bilo pričakovano, sta za svoj čudovit ples požela velik aplavz navdušene publike. V dvorani Kolpern je zadonela tudi solo harmonika. Leon Kusterle se je predstavil s skladbo Richarda Galliana v priredbi H. G. Kolza Tango pour Claude. Po solistični skladbi smo se kar hitro vrnili k orkestrski glasbi. Orkester je zelo prepričljivo in navdihnjeno zaigral Violentango, ki v prevodu pomeni nasilni tango, ta pa sodi v tango nuevo. Začetnik tega novega koncertnega tanga je veliki Astor Piazzolla, ki se je v svojih skladbah spogledoval tako s klasično kot tudi z jazz glasbo. Koncert smo zaključili z najpogostejše izvajano slovensko skladbo bratov Avenik Na Golici. Koncert je bil zelo lep in čustven. Gospa Simona Kolmoši nam je namenila naslednje besede: »Hvala za vse čudovite koncerte v času šolanja naših otrok, še posebej Dominika in seveda Leona, ki ste jima dali priložnost biti del srčne zgodbe. Čeprav se Dominik letos poslavlja, bi vedno radi volje priskočil na pomoč, če bi bilo to kadarkoli potrebno. Hvala za to vaše OGROMNO srce, ki vsakič posebej utripa na odru! Ostanite tako čudoviti, kot ste, in še na

mnoge nastope na odru, kjer bo šla glasba iz srca v srca vseh, ki še vedno hodimo po svetu z odprtimi srci - vsemu navkljub! HVALA!« Na koncu mi ne preostane nič drugega, kot da rečem hvala za tako lepe besede. Hvala vsem članom orkestra za čudovite nastope in koncerte, ki smo jih skupaj ustvarili. Hvala, da ste pripomogli, da vsakič znova naredimo čudovito sliko, polno lepih in prijetnih glasbenih utrinkov. Zahvala gre tudi vam, zvesta publika, ki nas s svojim prihodom nikoli ne razočarate ter nas vedno znova spodbujate, da smo boljši.

Diana Šimbera,
dirigentka harmonikarskega orkestra

Utrinek s koncerta harmonikarskega orkestra (foto: Sašo Valjavec)

Glasbene priprave simfoničnega orkestra na Debelem Rtiču

Je kaj lepšega kot reševanje šolskih nalog v sproščenem in prelepem naravnem okolju? Še posebej, če so te naloge povezane z glasbo in ti ptički v borovem gozdu pomagajo izpeti melodijo, ki se zatakne v počitniško razpoloženih prstkih ... Tako nekako je izgledalo od 3. do 5. septembra 2021 na glasbenih pripravah Simfoničnega orkestra Jesenice v mladinskem centru na Debelem rtiču. Da je bilo razpoloženje dobro, učni učinek pa fantastičen, vedo povedati tako člani orkestra kot tudi mentorji, ki so mi s svojim znanjem orkestrskih inštrumentov in budnim štetjem učencev na vsakem ovinku zelo pomagali. Da zmore ob vsem tem učiteljica flavte preplavati celo dolžino plavalnega bazena pod vodo, je bil pa še dodaten motivacijski moment. Učenci so se počutili kot ribe v koprskem zalivu in komaj smo jih sproti nalovili za skupna kosila in vaje. Večeri (kakšen se je potegnil tudi proti jutru) so bili pa pestri, polni smeha in iskanja idej za skupne igre in dejavnosti. Skrbno preštete in v takte urejene note smo po celodnevem preigravanju zaprli v partiture ter dali duška svojemu prvemu inštrumentu - glasu. Skoraj se mi je stopilo srce, ko je več kot štirideset orkestrašev zapelo *Lipa zelenela je*, da se je tresla dvorana in so še komarji raje poslušali kot načajali. Priredili smo tudi tekmovanje iz karaok, kjer so navdušili solisti in glasbene skupine s svojimi domiselnimi nastopi. Zmagovalka tekmovanja Manca, ki jo na hodnikih glasbene šole srečujemo z urejeno baletno pričesko in violinskim kovčkom v roki, pa je s svojim čarobnim petjem okronala glasbeni večer. Ko pogledam nazaj, se mi zdi, da so nas tisti trije sončni dnevi gredli vso dolgo koronsko zimo, ko smo samo z lepimi spomini obujali skupno glasbeno ustvarjanje.

Natalija Šimunović, dirigentka Simfoničnega orkestra Jesenice

Vodno sproščanje na intenzivnih orkestrskih vajah (foto: Natalija Šimunović)

Utrinki z vaj Simfoničnega orkestra Jesenice na Debelem Rtiču (foto: Sašo Valjavec)

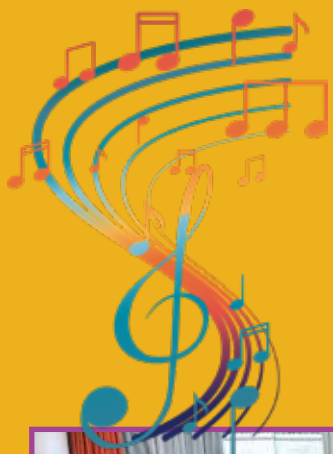
Moje ime je Manca in hodim v šesti razred violine. Z vami bi rada delila spomine na izlet na Debeli rtič s simfoničnim orkestrom. Ko smo prispeli na Debeli rtič, smo šli najprej na sprehod po temi okoli plaže. Ko smo si ogledali okolico, smo šli na večerjo. Preden smo šli v postelje, smo šli na krajšo vajo. Zjutraj so nas zbudili z budnico bobnov, činel in trobent. Res je bilo glasno, a smo vstali. Za tiste, ki pa niso, pa so budnico še enkrat ponovili. Šli smo na sprehod do plaže, kjer sem vadila jožo. Po jogi sem se šla sprehajati ob morju in zgodila se je moja prva nesreča. Na skalah sem hudo padla, a ne bom zdaj o tem, kaj vse se mi je še zgodilo. No, šli smo na malico, po njej pa na intenzivne vaje. Po kosilu smo šli na plažo. Po krajšem kopanju smo šli spet na vaje. Proti koncu vaje je naša dirigentka rekla, da bomo imeli karaoke, in moji cimri sta me prepričali, naj se prijavim, za kar sem jima res hvaležna. Imeli smo prosto, saj smo za ta dan imeli že dovolj vaj. Zunaj naših sob se je slišala glasba, odprla sem vrata in videla polovico našega orkestra, kako poje, pleše in se zabava. Jaz in nekaj mojih cimer se jim je pridružilo in skupaj smo peli in plesali. Pričenjale so se karaoke. Res so mi bile vseč točke od drugih in tudi moja. Najbolj pa mi je bilo všeč, ko se je zatemnilo in so na telefonih prižigali svetilke. Ko smo vsi odpeli, smo čakali, kdaj bodo razglasili zmagovalca, in kar naenkrat sem zmagala in res nisem vedela, ali je to res ali ne. Potem smo začeli peti pesmi in šli počasi v postelje. Zadnji dan na morju smo imeli spet intenzivne vaje in po njih prosto. Šli smo plavat, se špricati in še kaj. Po zabavi smo spakirali in se vrnili na Jesenice. Povem pa, da mi je bila najboljša stvar v teh dneh to, da sem spoznala veliko novih prijateljev, in upam, da bo še kdaj tako, kot je bilo te tri dni.

Manca Vegnuti Benič, učenka violine

Manca Vegnuti Benič (foto: Sašo Valjavec)

BINKOŠTNI CITRARSKI SEMINAR V AVSTRIJI

Na poti na citrarski seminar (foto: Damjana Praprotnik)

Zaključni nastop delavnice Pop-Rock-Jazz Workshop (foto: arhiv VAMÖ)

Vasici Zeillern blizu mesta Amstetten se vsako leto odvije nekaj seminarjev. Tamkajšnji grad je preurejen v hotel z učilnicami in dvoranami. Za nas je najbolj zanimiv seminar ob binkošti, saj se takrat zberemo citrarji iz cele Evrope. Do korone je bil to eden največjih seminarjev, saj se je vedno zbralo od 70 do 110 udeležencev, letos pa nas je bilo okoli 40. Seminar je namenjen vsem starostnim skupinam in različnim stopnjam znanja, saj je poudarek na druženju in skupnem muziciranju.

V petek zjutraj smo se z vso prtljago in polni pričakovanj odpravili proti Avstriji. Med potjo smo ponovili nekaj nemških besed, ki smo jih lahko uporabili že takoj po prihodu na kraj dogodka. Sprejeli so nas prijazni učitelji in organizatorji. Kot po navadi je bilo tudi tokrat največ učiteljev citer - Freddy Golden iz Nizozemske, Jörg Lanzinger iz Nemčije, Michal Müller iz Češke, Christian Krenslhner (tudi diatonična harmonika) iz Avstrije in moja malenkost. Ostale inštrumente so zastopali Romana Pulvermacher (kitara) in Almuth Zimmerer-Klinger (oprekelj). Na seminarju se odvijajo tudi druge dejavnosti, na katerih je mogoče sodelovati - ritmična delavnica (Werner Raubek), pevski zbor, teorija na citrah in veliki orkester (Freddy Golden), plesna delavnica (Verena Brunner-Hauser), pop-rock-jazz delavnica (Michal Müller in Jörg Lanzinger) in delavnica ljudske glasbe (Christian Krenslhner). Sedem otrok iz Slovenije (Ribnica, Jesenice, Poljane nad Škofjo Loko in Rogaska Slatina) se je letos odpravilo z mano. Naš dan je bil zelo raznolik in tudi naporen. Po zajtrku so se otroci odpravili na ritmično delavnico, kjer so spoznavali tehniko *body percussion* ter se urili v ritmičnih vajah s pomočjo telesa in kuhinjskih pripomočkov. Potem so imeli vsak svojo individualno uro pri različnih učiteljih, kjer so usvajali nove tehnike igranja in utrjevali že poznane melodije. Po kosilu je sledil pevski zbor. Spoznavali so zgodbo Mary Poppins in peli melodije iz njenega filma. Pri komornih skupinah smo igrali skupaj s preostalimi udeleženci seminarja in se spoznavali tudi s pomočjo glasbe. Sledila je plesna delavnica - letos smo plesali grške plesne. Kar nekaj osnovnih

plesov smo poizkusili: sirtaki, hasapiko in še nekaj drugih. Po plesu smo se preselili v drugo dvorano, kjer smo igrali na pop-rock-jazz delavnici. Mislim, da je bila ta delavnica vsem najbolj všeč. Z enostavnimi melodijami (ki jih zmore čisto vsak) smo skupaj sestavili priredbe skladb, kot so What's up (4 Non Blondes), skladba Henryja Hancocka, Narcotic (Liquid) in druge.

V soboto zvečer so udeleženci poslušali koncert učiteljev, kjer smo se učitelji seminarja predstavili tudi z nekoliko resnejšim programom (Dowland, Grünwald, Sepe, Lanzinger, Müller ...), vsak je igral na svoj inštrument. Koncert je bil odigran zunaj v atriju, saj je bilo dovolj toplo in tiho. Na zadnji dan smo se poslovili z zabavnim večerom, na katerem smo pokazali svoja nova znanja v igranju, plesu in petju.

Seminar smo zaključili s komornimi skupinami v ponedeljek popoldne. Še zadnjič smo zaigrali nove skladbe s svojimi avstrijskimi prijatelji. Na dvorišču nas je že čakal prevoz, zato smo se poslovili v upanju, da se naslednje leto ponovno vidimo.

Damjana Praprotnik, učiteljica citer

Predstavitve skupin zadnji večer pred odhodom domov (foto: arhiv VAMÖ)

SVET SKOZI OČALA UČITELJICE

Učiteljica sem. Že kar dolgo. 19 let učim kitaro v javnih glasbenih šolah, poučevala pa sem tudi že pred nastopom prve službe. Zadnjih 11 let sem tudi mama. In zadnjih 5 let sem mama »šolarčka«, zadnji dve leti mama dveh »šolarčkov«. Delovanje šol torej spremljam z dveh perspektiv, kot učiteljica in kot starš. In v tem zapisu bi rada orisala svoj pogled na svoje delo, na svoj poklic, ki ga imam rada in ga dojemam kot poslanstvo.

Preden sem postala mama, sem upala, da otroke čutim in da znam z njimi delati na način, ki jim je zanimiv. Zadovoljni starši, ki so mi že od začetka poučevanja izkazovali naklonjenost, so mi dvigali samozavest. Bilo mi je naravno, da smo s starši skupaj poskušali otrokom kazati pravo smer življenja. In starši so mi večkrat priznali, da je s pomočjo učiteljev lažje vzgajati. Danes se kot starš seveda z njimi zelo strinjam.

Ko sem postala mama, sem zaznala tudi druge dimenzije otrok. In tudi druge dimenzije razmišljanja odraslih. Še bolj kot prej sem se zavedala, da sem kot odrasla dolžna delovati v dobro otrok. Seveda najprej za svoja fanta, vedno pa tudi za svoje učence. To ne pomeni, da otroke samo hvalim. Največjo uslugo jim naredim, če sem v odnosu do njih zahtevna, poštena in dosledna. Seveda v prvi vrsti spodbujam in pohvalim napredek, če pa ni vloženega dovolj dela in če je napredek prepočasen, pa sem seveda dolžna na to tudi opozoriti, pa če so govornik to težje sliši, saj gre vendar v njegovo dobro. Med učiteljem instrumenta in učencem se namreč tkejo večletne vezi. Kar nekaj učencev se je v mojem razredu šolalo 8 let, velika večina pa vsaj 6. Verjetno z nobeno drugo učiteljico niso sodelovali toliko časa. Gre torej lahko za precej globoke odnose in v veliko zadoščenje si štejem, če mi učenci ob koncu šolanja rečejo, da so vedno vedeli, da sem na njihovi strani. Ker se res trudim biti.

V dobrih dvajsetih letih so se po mojem opažanju otroci precej spremenili. Način življenja je pač precej drugačen, kot je bil v časih, ko sem začela poučevati. Do podatkov prihajamo z veliko lahkoto, otroci vedo stvari, o katerih včasih niti slučajno niso razmišljali. Hkrati pa jih je vedno težje navdušiti, nagovoriti, ohraniti. Težko rečem, da so na glasbenem področju današnji otroci boljši od tistih v preteklosti. Žal po mojem mnenju temu ni tako. Preveč je motečih elementov, preveč je gibanj, ki se podobajo na ekranu, premalo je gibanja v naravi, spanja, življenja v miru, pogovorov, druženja. Seveda pa so po drugi strani otroci, ki zares izstopajo in ki dosegajo zares občudovanja vredne nivoje, običajno na več področjih.

Eva Jelenc Drozg na koncertu učiteljev (foto: Sašo Valjavec)

Trenutno smo še v fazi odpravljanja posledic šolanja na daljavo. Čeprav sem se zelo angažirala za pouk kitare in so otroci na koncu leta uspeli igrati skoraj na nivoju, kot ko so imeli celo leto pouk v živo, pa opažam, da je to obdobje na njih pustilo posledice. Najbolj očitno mogoče opazim vedno večji strah otrok pred nastopanjem. Igranje na pamet je postalo problem, ki ga še pred ne tako dolgo časa v svojem poučevanju skorajda nisem zaznala. In tudi nastopati otrokom ni bil tak problem. Ali pa se naučiti celotno izpitno snov na pamet. Seveda jih je bilo strah, so se pa s tem strahom upali spopasti. Zdaj pa živimo v obdobju, ko moramo otrokom pokazati, da je delati napake nekaj običajnega, da je javno nastopanje nekaj, kar oni zmorejo, da se splača truditi, ker trud prinaša rezultate, da beg pred izzivi ni prava rešitev, in - mogoče zame najbolj pomembno - da je glasba lahko dragoceno sredstvo za izražanje svojih občutij in za spodbujanje sočutja, kolegijsnosti ter mnogo drugih mehkih vrlin, ki so v današnjem svetu še kako potrebne.

Svet je, kakršen je. Smo del njega, vsak od nas je majhen kamenček v mozaiku. Sama pri sebi sem sklenila, da se ne bom predajala malodušju. Po mojem mnenju ima sleherni otrok pravico do kakovostne in srčne pedagoške obravnave. In z moje strani je bodo vsi deležni. Te ga bi se morali zavedati vsi, učitelji in starši. Samo na tak način bomo vzgojili odgovorne odrasle, ki bodo tvorili družbo, v kateri bo lepo živeti. Saj si tega želimo, kaj ne?

Eva Jelenc Drozg, učiteljica kitare

Fensi kitara (risba: Marcel Jurkić, učenec kitare, mentor: Simon Kranjčan)

Kitara s pručko (risba: Anja Gregori, učenka kitare, mentor: Simon Kranjčan)

DVA SPOMINA NA RADA KLEČA, PEDAGOGA IN RAVNATELJA NA GLASBENI ŠOLI JESENICE

Violinist naj bo

Črni vrh nad Jesenicami je bil priljubljena izletniška točka in magnet za mlade, ki so se zabavali na orjaških gugalnicah v obliki čolnov. Tudi g. Kleč je pripeljal svoji deklici v ta planinski raj.

Ker je moj starejši brat že hodil v glasbeno šolo k uram klavirja, so moji starši ob tej priliki povprašali gospoda Kleča, če bi bil jaz primeren za uk violine. Klavir in violina, to bi bila odlična kombinacija za koncert doma. To je bilo moje prvo srečanje s cenjenim maestro.

Ugotovil je, da bi bila za mojo otroško postavo violina prevelika. V glasbeni šoli pa so imeli na izposajo violino polovinko, ki mi je bila kot po meri.

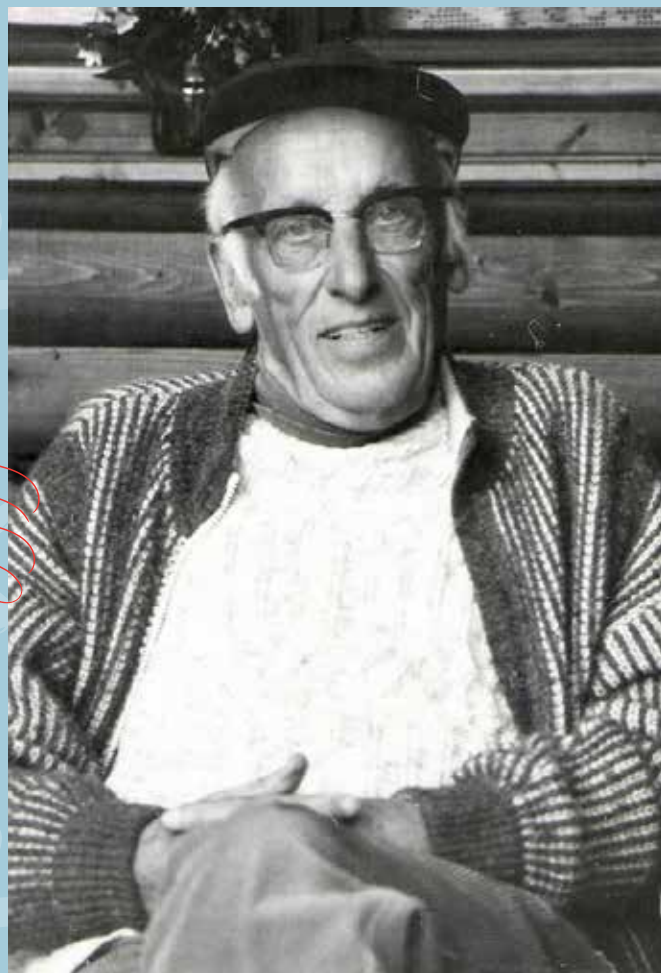
Pred vpisom sem moral opraviti še sprejemni izpit. Z veliko tremo sem zapel pesmico, nato pa sem moral še zadeti tone, ki so jih zaigrali na klavirju. Tako je komisija ugotovila, da nisem brezupen primer, in sprejeli so me v glasbeno šolo. Po tej prepreki sem bil bližje cilju, vendar je za violinista pomembno, da zna tudi kaj zaigrati.

Tu pa se je izkazal g. Kleč. Tako neizmerno potrpežlivega učitelja, ki nikoli ne povzdigne glasu, ki ne obupa ob napačnih škripajočih tonih, ki zna izbrati prave vaje, da ne omaša in da ti ne zmanjka poguma, je res težko najti. Za nekoga z absolutnim posluhom, kot je g. Kleč bil, je najbrž prava mora poslušati fušanje nadobudnih Paġaninijev.

Sčasoma smo se malinovčki toliko priučili igranja, da so nas sprejeli v mladinski orkester pod vodstvom g. Jerama, ki je na šoli poučeval čelo.

Preskok iz mladinskega v simfonični orkester je bil za nas mlade težka preizkušnja. Na vajah je bil dirigent g. Kleč prizanesljiv in se je samo blagohotno nasmehnil, če smo v kakšnih hitrih odstavkih igrali malo bolj po zraku. Z veliko vaje smo uspeli, saj smo imeli oporo v starejših članih orkestra.

Težko si je predstavljati, koliko potrpežlivega in težaškega dela je potrebnega, da glasbeno delo zaživi na odru. Treba je izbrati repertoar, urediti notni material, vaditi posamezno z godali, pihali, solisti ...

Rado Kleč (foto: osebni arhiv družine Kleč)

Kaj vse je bilo treba, je vedel najbrž samo g. Kleč, ki je bil neizmerno predan svojemu poslanstvu, glasbenik širokega znanja, multiinstrumentalist, odličen dirigent, ki je svojo energijo prenašal na glasbenike. Tako je ansambel zazvenel v akordih, ki so osvojili poslušalce. Škoda, da so ti moġočni zvoki simfoničnega orkestra l. 1969 utihnili. Tudi korita za glasbenike pred odrom dvorane jeseniškega gledališča ni več. Tako morajo biti v spevoigrah na odru oboji - glasbeniki in pevci.

Kot vsak najstnik sem si želel igrati kaj bolj modnega. Lotil sem se še saksofona in igral tudi pri Pihalnem orkestru jeseniških železarjev. To je bila še ena prilika, da spoznam vso širino glasbenega znanja maestra Kleča. Sposobnost orkestra je povzdignil na tako raven, da smo imeli v gledališču na Jesenicah pravi koncert, in ne venček koračnic. Repertoar je bil pester, odlična priredba, odličen dirigent g. Kleč in odlični glasbeniki. V ušesih mi še odzvanja zvok orkestra, ko se ozrem na fotografijo orkestra iz leta 1969, ki jo imam obešeno nad pianinom v svojem ateljeju. Ob visokem jubileju, 95-letnici Pihalnega orkestra jeseniških železarjev (leta 1969), smo se godbeniki z dirigentom g. Klečem fotografirali na stopnišču (ki ga žal danes ni več) pred nekdanjo moġočno stavbo jeseniškega gledališča.

Boni Čeh, akademski slikar

Spomin na očeta

Midve se Rada Kleča spominjava kot ljubečega atija, ki je bil vedno prisoten v najinem srečnem otroštvu in mladosti. Takrat se nisva zavedali, koliko časa in glasbene ustvarjalnosti je posvetil glasbeni šoli in pihalnemu orkestru. Ko je odhajal »kruhka služiti«, kot nama je dejal, sva mislili, da dela pri Vidicu, kjer so pekli kruh. Večkrat naju je vzel s sabo v gledališko »korito«, kjer so glasbeniki pod njegovo taktirko spremljali razne predstave. Najbolj popularna je bila opereta Mala Floramy. Oba z mami sta bila zelo prisotna pri gledališkem in glasbenem ustvarjanju na Jesenicah. Imela sta redno službo, zvečer pa vaje ali predstave. Večkrat se nismo videli ves dan in pisali smo si listke: Imam vajo, Pridem pozno, Angleščino sem pisala 5.

Od leta 1953 do 1962 sem imela kot solistka na klavirju štiri koncerte (skladatelji Mihelčič, Mozart, Haydn). Takrat je bil moj dirigent, strog in natančen. Do mene ni bil nič drugačen kot do drugih članov simfoničnega orkestra.

Vse življenje je bil navezan na dom in družino. Zadnja leta je preživel v idilični Radovni. Njegova sončka sta bila pravnuka Luka in Špela, slednja je ob njegovi smrti (stara šest let) po otroško zapisala: »Če si angel, me prosim varuj. Če si pa človek, se te pa spovnim.« Pesnik Benjamin Gracer, ki ga je tudi dobro poznal, je zapisal: »Kadar umre človek duha, je svet za senco temnejši, dokler ne odkrijemo vseh sončnih žarkov njegove duše, ki nam jih je zapustil; za doživljanje lepote, za smisel bivanja, za nova upanja ...«

Maruša Podrekar (rojena Kleč) in Daša Kleč

Kip Rada Kleča na Glasbeni šoli Jesenice (foto: Sašo Valjavec)

Kozarci, ki so jih učitelji Glasbene šole Jesenice poklonili Radu Kleču ob njegovi 50-letnici (foto: Sašo Valjavec)

PR' GODBI JE 'FUL FAJN'

Stoletje in pol zgodb veselja in ponosa

Pihalni orkester Jesenice-Kranjska Gora (foto: arhiv Pihalnega orkestra Jesenice-Kranjska Gora)

Skozi zgodovino človeštva je bila glasba od nekdaj zvesta človekova prijateljica, piščalka, naj je bila izdolbena iz kosti ali palice, pa njegova spremljevalka v dobrem in slabem. Z njo se je sporazumeval s skupnostjo ali drobnico, napovedoval nevarnost ali oznanjal mir, oponašal ptice, si krajšal čas, iz nje je izvabljal milozvočne glasove, z njo in ob njej je plesal ali jokal, kakor je pač narekovalo življenje. Danes si ne znamo predstavljati življenja brez glasbe, ki nas spremlja v različnih pojavnih oblikah na vsakem koraku ter nam lepša in bogati naše življenje. Bogati življenje tistim, ki jo poslušamo, in na usoden način začara vse, ki jo ustvarjajo in poustvarjajo. Lahko bi sklenila, da z vsemi nesebično delijo srečo in ogenj čustev, ki jih ustvarja univerzalni jezik glasbe.

Pred skoraj poldrugim stoletjem so češki muzikanti med bohinjskimi fužinarji zanečili glasbeni ogenj v Nikolaju Bernardu, tudi češkemu prišleku in strokovnjaku, ki se je kot samouk začel učiti bas in zbral okrog sebe 16 zanesenjakov, ki so 1874. leta osnovali prvo godbo bohinjskih kovačev, ki živi in dela še danes kot Pihalni orkester Jesenice-Kranjska Gora.

Po požaru in zatonu fužinarstva v Bohinju so se delavci in z njimi tudi godbeniki preselili na industrijske Jesenice, kjer so med obema vojnoma delovale štiri godbe. To obdobje tudi velja za zlato dobo delovanja godb (kot so bile Krekova, Kovinarska, Sokolska godba in Salonski orkester KID), ki so pomembno oblikovale kulturno, politično in družabno življenje na Jesenicah

ter v sklopu katoliških, političnih, športnih in delavskih prireditev predstavljale jedro kulturnih programov. To je bil čas bogatega društvenega življenja in delovanja na različnih področjih, posebej pa na glasbenem.

Povojne godbe na Jesenicah, v Hrušici, Slovenskem Javorniku in Žirovnici so se zaradi životarjenja 1968. leta združile v Pihalni orkester jeseniških železarjev pod odmevnim vodstvom Rada Kleča in kasneje vojaškega dirigenta, sicer pa domačina Ivana Knifca. Ivan Knific je dosegel velik napredek v delovanju orkestra, ki je bil nadgrajen z ustanovitvijo odličnega Plesnega orkestra jeseniških železarjev, 1997. leta pa se je kot mestna godba dveh gorenjskih občin preimenoval v Pihalni orkester Jesenice-Kranjska Gora. Ta pod skrbnim patronatom obeh občin uspešno uresničuje svoje poslanstvo kot kulturno društvo posebnega pomena in kot glasnik ter varuh nesnovne kulturne dediščine na področju godbeništva. Orkester s svojim ljubiteljskim delovanjem uspešno prehaja iz roda v rod s poudarkom na stoletnem igranju budnic. Zaradi vsega tega je odgovornost orkestra do posameznikov in družbe neprecenljiva.

Skozi stoletno obdobje rasti in napredka je godba tradicionalno igrala na gasilskih, kmečkih, delavskih shodih, budnicah, športnih, kulturnih in drugih prireditvah, igrala je med gledališkimi predstavami, sodelovala pri ustvarjanju spevoiger in operet, v manjših zasedbah tudi za lastno zabavo in ples, vselej v službi ljudi ne glede na čas in vremenske razmere. Kasneje

je bila godba nepogrešljiva na sindikalnih, društvenih, posebej športnih in planinskih srečanjih, spleta je prijateljske vezi po Sloveniji in čez mejo v Italiji, na avstrijskem Koroškem, v Belgiji, Nemčiji in na Hrvaškem. Trenutno se pripravlja na gostovanje v Srbiji.

Že štiri desetletja razveseljuje svojo zvesto publiko z odmevnimi novoletnimi koncerti v obeh občinah, poleg teh pa organizira spomladanske koncerte, ki so namenjeni mladim, jesenske, ki se jih veselijo starejši, pa dobrodelne in še marsikateri dogodek čez leto je podprt z zvoki orkestra. Lahko potrdim splošno mnenje, da se na Jesenicah ne more zgoditi nič, česar ne bi pospremili veseli godbeniki in godbenice. Prvomajska budnica je najbolj odmevna in toplo sprejeta na tradicionalno organiziranih postajah od Hrušice do Blejske Dobrave in Pristave, ne ustavita je niti mraz niti dež, kar velja za celo leto.

Na stotine godbenikov se je skozi čas povezovalo v to glasbeno in človeško verigo, 28 dirigentov je gradilo sloves jeseniških godbenikov in godbenic. Glasbena družina, ki jo danes vodi dirigent Dejan Rihtarič, ni bila še nikoli tako mlada, zato je posebna skrb v orkestru posvečena mladim, njihovemu izobraževanju in zabavnemu preživljanju prostega časa z glasbo med različnimi generacijami godbenikov, kar jim odlično uspeva. Uspešno soustvarjajo novoletne, spomladanske in jesenske koncerte, osvajajo zlato in srebro na glasbenih tekmovanjih, gostujejo po Sloveniji in preko meja ter sodelujejo z mladimi glasbenimi ustvarjalci današnjega časa.

V veliko čast jim je bilo sodelovanje s solistko dunajske opere in Jeseničanko Moniko Bohinec, tenoristom Klemnom Torkarjem in z mešanim pevskim zborom Vox Carniola v odmevnem in zahtevnem projektu Ljudska z'godba, o katerem orkester še ni rekel zadnje besede. Z njim je gostoval veliko po Sloveniji in Hrvaški. Dirigent se trudi vnašati v študij in izobraževanje vedno nove, če se le da slovenske projekte in korake, ki so novost za godbenike in poslušalstvo, kot sta bila nastopa na tržnici Flash mob in Godbeniški korak. S prvim so prinesli slučajnim obiskovalcem na Jesenicah in v Ljubljani lepo in nepričakovano glasbeno presežek, z drugim pa po svetu popularno figuraliko, ki je pri nas še redka.

Pihalni orkester Jesenice-Kranjska Gora tako v celoti uresničuje in presega pričakovanja in želje obeh občin, krajevnih skupnosti in društev ter je v ponos prebivalcem Jesenic, Kranjske Gore in celotne Zgornjesavske doline.

Godbe so od nekdaj temeljile na prstovoljstvu in velikem veselju do igranja, pa tudi na talentih. Sprva je bilo preprosto, delo je temeljilo na samoizobraževanju in prenašanju znanja s starejših generacij na mlajše. Redki so bili glasbeno izobraženi, predvsem dirigenti, ki so obiskovali različne tečaje pri vojaških godbenikih, se učili osnovnih prijemov, skal in veliko vadili. Inštrumente so si sami kupovali, na začetku tudi uniforme. Tovarniški časopis KID je poročal: »Zanimiv primer velikega navdušenja za godbo je bil neki mlinar iz Bitenj, star 56 let. Bil je dober klarinetist, toda ostal je brez zob. Vnema za godbo ga je pripravila tako daleč, da si

je kar sam naredil umetne, lesene zobe, da je mogel držati inštrument v ustih.«

Vse elemente preteklosti so nosili po vojni orkestri, a nekaj bistvenega se je spremenilo. S 1. septembrom 1947 je bila ustanovljena prva splošna glasbena šola na Jesenicah. Takoj je bilo vpisanih 129 učencev. Razmere so se začele obračati na bolje, še zlasti z ustanavljanjem podružnic v Žirovnici, Mojstrani in Kranjski Gori, vendar zelo, zelo počasi. Izkazalo se je, da so želje mladih in potrebe orkestra pogosto na različnih brežovih in da se je o tem treba pogovarjati. Še posebej, če mladi gorijo za glasbo. In takih je danes zelo veliko.

Včasih je veljalo: če je bil v družini godbenik, so se za godbo odločali tudi sinovi in vnuki. Pred petdesetimi leti so v moški svet glasbe začela vstopati tudi dekleta, od prvih pet, šest godbenic je danes njihovo število naraslo na polovico orkestra, kajti mladi, ki so radi prišli v orkester, so tam tudi ostali in pogladi korenine. Spoznali so, da orkester ni samo vaja in vaja in vaja, ampak tudi poletni seminarji in glasbeni tabori po Sloveniji in v tujini, pa tudi prijetno in zabavno druženje z vrstniki in redkimi starejšimi po vajah, na rojstnodnevnikih srečanjih, izletih, piknikih in gostovanjih po Sloveniji in v tujini na eni strani, na drugi pa zadovoljstvo in ponos po dobro opravljenem delu na koncertih, ob katerih se mladi učijo igranja v skupini, ritma, muziciranja, prvih solo nastopov na spomladanskih koncertih in lažjega ter uspešnejšega napredovanja po lestvici glasbenega izobraževanja. Igranje v orkestru odpira najbolj delavnim in talentiranim vrata

v svet. Letošnji spomladanski koncert je bil v celoti posvečen trem dekletom, članicam jeseniškega orkestra in maturantkam ljubljanskega konservatorija za glasbo, ki odhajajo na študij v tujino, dve v Belgijo, ena na Norveško. Orkester jim želi vso srečo in veliko uspeha na tujem, hkrati pa si želi, da jim domači oder ne bi bil nikoli premajhen.

In to se ni zgodilo prvič. Znana imena slovenske glasbe so se kalila v jeseniškem orkestru in v domači glasbeni šoli, še posebej, če je bilo sodelovanje vzajemno. To je najbolj odmevno pri sekciji klarinetov in flaut, tudi bobnov, in dobrega sodelovanja si orkester želi tudi v prihodnje.

Kako naj sklenem?

Kulturno društvo Pihalni orkester Jesenice-Kranjska Gora zavzema visoko, če ne najvišje mesto med najdlje delujočimi skupinami na Gorenjskem, pa ne samo zaradi zgodovine delovanja, ampak tudi zaradi vsebin in vrednot, ki jih člani prostovoljno živijo v orkestru, kot sta medgeneracijsko sodelovanje in prijateljstvo, saj jim glasba pomeni najprej veselje in uresničevanje glasbenih talentov in znanj, kvalitetno preživljanje prostega časa, druženje, mnogim pa tudi način življenja in dela. Dokaz za to sta dolgotrajna in množičnost njegovega delovanja, mladi, ki danes v največji meri sestavljajo 150-letnega mladeniča, pa bi na kratko zaključili: »Pr' godbi je 'ful fajn'!«

Štefaniya Muhar, Pihalni orkester Jesenice-Kranjska Gora

GLASBA MOJEGA SRCA

Glasba mojega srca - film, v katerem Meryl Streep igra srčno, predano in vztrajno učiteljico violine. Posnet je bil leta 1999, v času, ko sem se šolala na Akademiji za glasbo. Pravkar se je zaključil in v meni vzbudil vrvišče spominov, vtisov, spoznanj ...

Prva asociacija po tem filmu pa je učitelj. Zelo poseben učitelj, ki sem ga klicala profesor in mu še danes tako rečem. Na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani me je učil prof. Tomaž Šegula. Ko sem ga prvič videla, se mi je zdel visok in suh, pa tudi star. Takrat sem imela 13 let. Bil je član komisije na tekmovanju, ki sem se ga udeležila. Poznala sem ga predvsem po imenu, ker je avtor učbenikov, po katerih me je učiteljica učila. In ko sem prvi dan šolanja na srednji glasbeni šoli izvedela, da bo on moj profesor, sem občutila predvsem strahospoštovanje. Strah se je z leti izgubil, ostalo pa je spoštovanje. Veliko spoštovanja. Bil je profesor in bil je človek. Že prvi dan, ko sva iskala termin za pouk, me je vprašal, kdaj in kam bom hodila na kosilo. Mislim, da sta bila moja starša, ko sem jima poročala o tem dogodku, v trenutku mirna. Vedela sta, da bom imela profesorja, ki mu ne bo vseeno zame. In to je res bil. Strogo, natančen, izredno zahteven, ampak vedno na moji strani.

Živo se spominim naše učilnice - majhna, čisto majhna sobica, tri omare od tal do stropa, polne not, trije stoli, stara miza, stojalo in veliko ogledalo. Ogledalo, v katerem smo preverjali držo rok, sedenje, premike prstov. Takrat mi je profesor rekel, da bi bilo idealno, če bi bile v učilnici tri kamere, ki bi nas snemale z različnih kotov, mi pa bi potem lahko analizirali svoje telo, zvok, fraze ... Znanstvena fantastika.

Na pripravah na tekmovanje z duetom smo študirali Carullijev Duo v G-duru, op. 34. Spominim se, da sem skladbo hitro prebrala. Zadovoljna sama s sabo sem prišla na naslednji termin kitare, kjer sva pa pol ure delala samo prvi takt, dve sekundi glasbe. Učil me je, kako se glasbo natančno izvaja in posluša. Takrat sem slutila, da je tak natančen učitelj nekaj, za kar sem lahko hvaležna. Da-

nes to vem. Ko je skladba že bila kar dobro naučena, je prinesel majhno napravo s štirimi gumbi. Če je pritisnil na prvi gumb, se je zaslišal boben, na drugem činela, na tretjem mali boben, četrtega pa ni igral, ker je rekel, da kitaristi igramo samo s tremi prsti. In smo začeli. Metronom, dve kitari, zraven pa profesor, ki nama je skušal popestriti skladbo z zvoki tolkal. Še danes se tega spominim, torej je bilo res nekaj posebnega.

Zelo velikokrat je prinesel CD-je. Bili so predragi, da bi si jih lahko kupovala. Nosil pa mi ni posnetkov kitaristov. Spominim se več različnih izvedb Bacha na violončelu, pa Beethovnovih klavirskih sonat, pa Sibeliusa, Sainta-Saënsa ... Ko se je vrvež internata ponoči umiril, sem poslušala te posnetke in ob njih pozabila na domotožje. Dal mi je napotke in me učil, kako se posluša glasbo. Vedno na njemu lasten humoren način. Bil je profesor z res velikim glasbenim znanjem. Imel je tri diplome, če omenim samo »papirje«. Predvsem pa je bil in je še vedno velik glasbenik, velik človek in velik pedagog.

Misli se vrnejo v sedanost. Kako drugačne možnosti imamo dandanes! Živimo v znanstveni fantastiki! Kamera je na vsakem telefonu in praktično na vsaki uri pouka bi lahko samo s telefoni prisotnih filmsko pokrili prostor. Aplikacije nam omogočajo na zares enostaven način imeti ne samo osnovnih spremljav tolkal, ampak zraven tudi harmonizacije in vse mogoče zvočne odtenke. Z nekaj kliki lahko pridemo do neskončnih količin not vseh možnih zvrsti in skladateljev. Za nekaj evrov na mesec imamo dostop do neomejenega števila posnetkov vseh možnih izvajalcev ...

Pa smo res napredovali? Ali smo morda v diru proti napredku izgubili najbolj bistveno? Res še znamo poslušati glasbo? Jo res še želimo izvajati? Smo se res pripravljene truditi za najboljši možni rezultat? Sploh še opazimo posebne ljudi, ki nam jih namenijo življenje?

Eva Jelenc Drozg, učiteljica kitare

KNJIŽNICA S POSLUHOM

Knjižnica na Glasbeni šoli Jesenice je svoja vrata odprla v šolskem letu 2003/04, v šolskem letu 2004/05 pa je dobila tudi čisto svoje nove prostore v Kasarni na Stari Savi. Z vnosom gradiva v sistem COBISS se je začelo leta 2009. Danes je vse knjižnično gradivo v sistem COBISS že vneseno. Konec leta 2021 je knjižnična zbirka štela 6173 enot (4455 naslovov). Okoli osemdeset odstotkov knjižnične zbirke predstavlja seveda notno gradivo. Ker je gradivo vneseno v sistem COBISS, lahko po katalogu knjižnice brskate na spletni strani www.cobiss.si. Gradivo je vezano predvsem na področje glasbe. Prav tako pa na COBISS-u najdete tudi vse članke, objavljene o Glasbeni šoli Jesenice od leta 2016 dalje. Na Glasbeni šoli Jesenice izhaja tudi šolski časopis Notko. Zadnjo številko ravnokar berete. Vljudno vabljeni, da si ogledate, kaj vse na šoli počnemo. O zgodovini Glasbene šole Jesenice si lahko preberete v treh zbornikih (ob 50-, 60- in 70-letnici šole), ki so na razpolago tudi v naši knjižnici. Prav tako pa so v knjižnici na razpolago tudi DVD-ji s posnetki nekaterih koncertov in nastopov, ki se dogajajo na Glasbeni šoli Jesenice.

Zelo veseli smo tudi darov priznanih glasbenikov, ki imajo korenine na Jesenicah. Dr. Breda Oblak je glasbeni šoli poklonila nekaj svojih učbenikov za nauk o glasbi, operna pevka Rina Oblak nekaj glasbenih tiskov za solopce ter operni pevec Jaka Jeraša zgodočenke s svojimi posnetki. Omeniti pa velja še glasbene rokopise dveh znanih glasbenikov, ki imata korenine na Jesenicah, Janka Pribošiča ter Domna Jeraše. Glasbena šola Jesenice je izdala tudi glasbene tiske z njunimi skladbami oziroma priredbami skladb. Omeniti velja še notni arhiv gradiva Ženskega pevskega zbora Milko Škoberne, ki se je po spletu naključij znašel v knjižnici Glasbene šole na Jesenicah.

Knjižnica na Glasbeni šoli Jesenice (foto: Nina Jamar)

To je nekaj drobcev iz bogastva, ki se najde na policah naše knjižnice. Ker smo vse gradivo vnesli v sistem COBISS in ga popisali, smo se odločili, da bi radi knjižnično zbirko še obogatili. Obogatili bi jo radi z učbeniki s področja glasbe. Torej, če imate doma kakšne stare učbenike s področja glasbe in ste nam jih pripravljene pokloniti, vas vabimo, da se nam oglasite, veseli pa bomo tudi vsake informacije o glasbenem življenju na Jesenicah v preteklosti ali o kakšnem jeseniškem glasbeniku. Prav tako ste vabljeni, da prispevate kakšno besedilo, povezano z glasbo, za šolski časopis Notko. Ste morda napisali kakšno svojo skladbo? Za vse nadaljnje informacije je na razpolago elektronski naslov gsjes.knjiznica@siol.net. Vljudno vas vabimo k sodelovanju. Glasbena šola Jesenice v letošnjem letu praznuje 75 let svojega delovanja in ob tej priložnosti bi se radi skupaj z vami zazrli hkrati v preteklost in prihodnost.

Nina Jamar, knjižničarka

Čustva

Luka Petković, učenec kitare

$\text{♩} = 60$ **A**

1. kitara

2. kitara

3. kitara

mp

7 *fine* **B**

1. kitara

2. kitara

3. kitara

13

1. kitara

2. kitara

3. kitara

mf

mf

19 2

1. kitara *f* *mp*

2. kitara *mf*

3. kitara *mf*

26

1. kitara *f*

2. kitara *f*

3. kitara

35

1. kitara

2. kitara

3. kitara *mp*

41

3

1. kitara

2. kitara

3. kitara

44

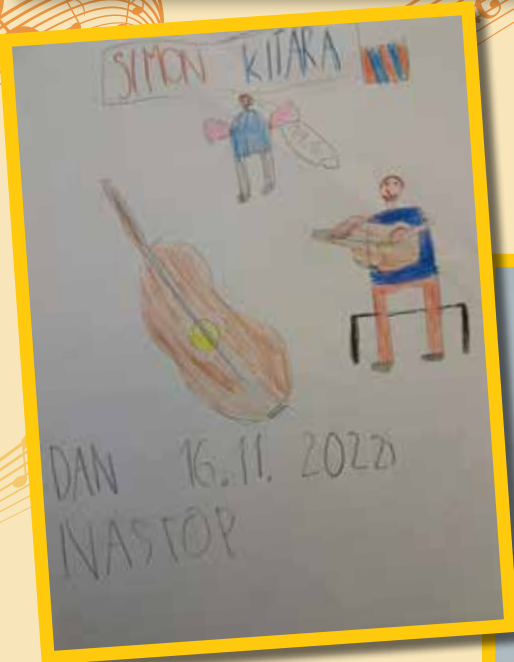
1. kitara

2. kitara

3. kitara

D.C. al fine

Kitara z datumom
(risba: Jaka Žvab, učenec kitare)

Rdeča kitara (risba: Oskar Kralj, učenec kitare)

Luka Petković, mentor: Simon Kranjčan
(foto: Mirjana Pribak)

KO V MISLIH ZASLIŠIM MELODIJO, JO ZAPIŠEM ...

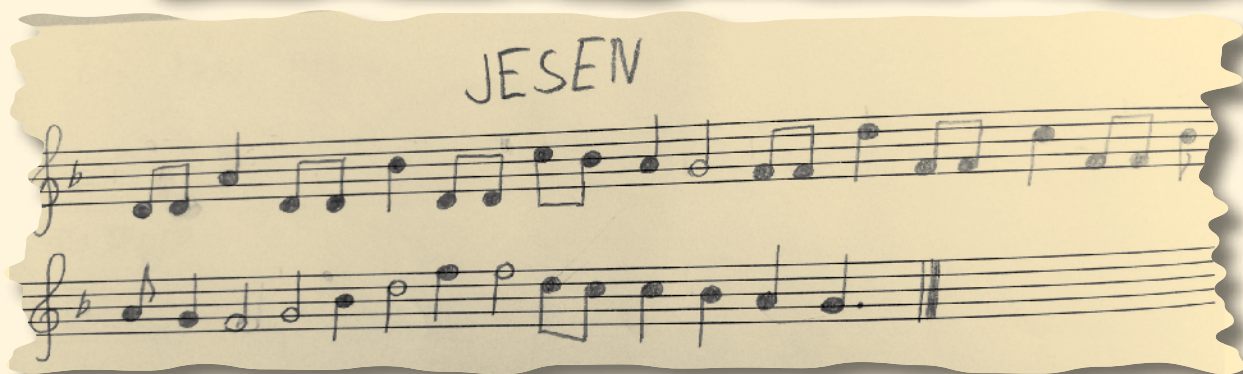
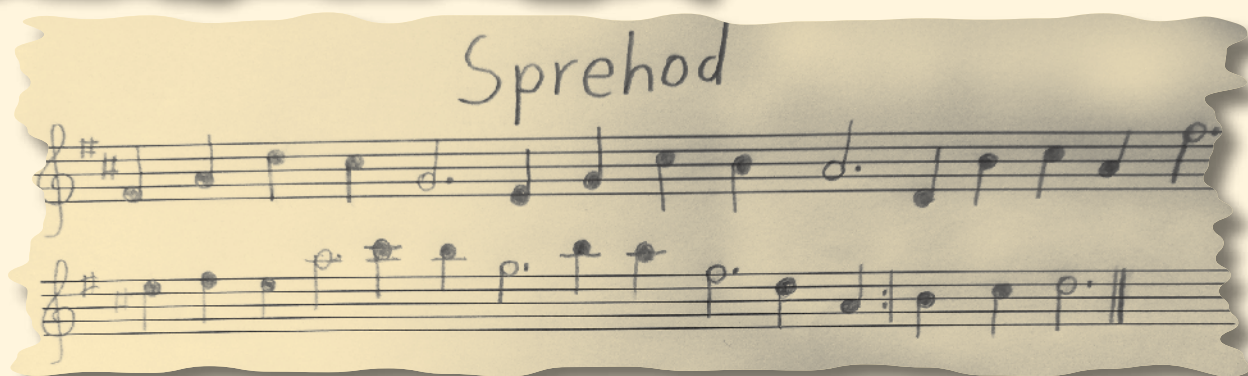

Ime mi je Zala in obiskujem pouk flavte pri učiteljici Karin Vrhnjak Močnik. Flavto igram zelo rada. Včasih kar naenkrat zaslišim kakšno novo melodijo v svojih mislih in jo nato zapišem v notni zvezek, preden jo pozabim. Najprej napišem kar nekakšne čičke čačke in popačene note, ampak jaz točno vem, kaj pomenijo. Ko sem zapisano pokazala učiteljici, tudi sprva ni vedela, kaj pomenijo vse te čudne note, a ko sem zapisano zaigrala, ji je bilo zelo všeč. Tudi učiteljica me spodbuja, da za nastope flautistov vedno kaj novega napišem, in tako je nastalo že kar nekaj skladbic za flavto. Pisanje skladbic me veseli!

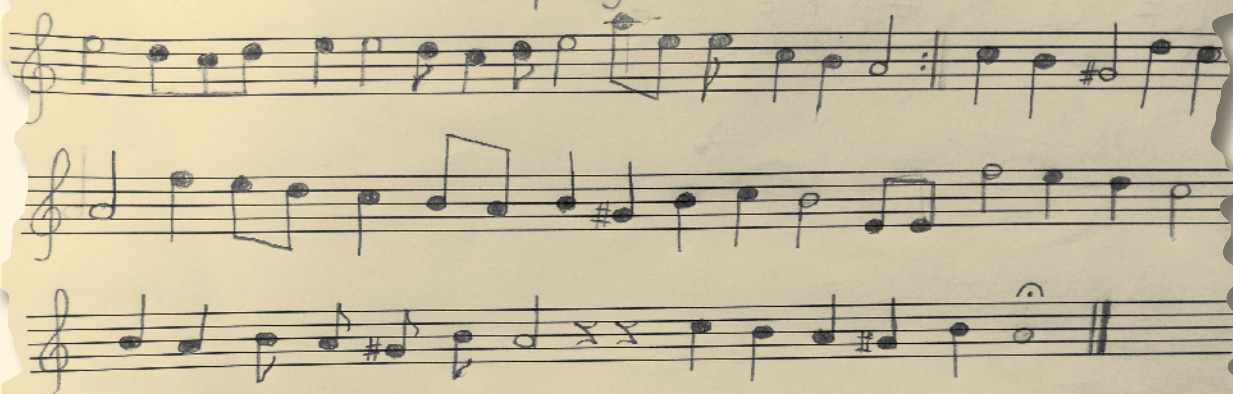
Zala Junež, učenka flavte

Zala Junež ustvarja (foto: osebni arhiv Zale Junež)

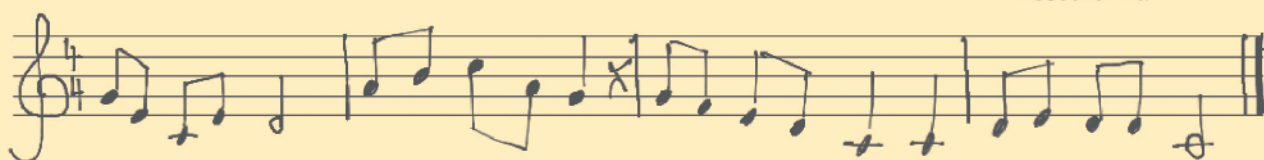
Zimsko spanje

POČITNICE

Melodija: Taša Žerovnik

Besedilo: 2. a

Ko - nec šo - le je, sre - ča za v - se. Gre - mo vsi na mor - je, je - mo sla - do - led.
Školj - ke i - šče - mo, se po - ta - plja - mo. Ra - - - di i - ma - mo po - - - či - tni - ce.

Taša Žerovnik (foto: Sašo Valjavec)

Prečna flavta (risba: Ariana Burnić, učenka flavte)

Ariana Burnić (foto: Karin Vrhnjak Močnik)

Plesna pripravnica prvič
(risba: Ajda Močnik, učenka plesne pripravnice)

Plesna pripravnica drugič
(risba: Ajda Močnik, učenka plesne pripravnice)

Ajda Močnik in njena flavtica
(risba: Ajda Močnik, učenka flavte)

Ajda Močnik in violina
(foto: osebni arhiv družine Močnik)

Plesna pripravnica tretjič
(risba: Ajda Močnik, učenka plesne pripravnice)

Drevo z notami (risba: Hana Hušič, učenka flavte)

Hana Hušič (foto: Karin Vrhnjak Močnik)

Kitara (risba: Matevž Razingar, učenec kitare)

Matevž Razingar (foto: Sonja Zupan)

Kitara (risba: Ožbej Razingar, učenec kitare)

Ožbej Razingar (foto: Sonja Zupan)

Bobni (risba: Matic Razingar, učenec tolkal)

Matic Razingar (foto: Sonja Zupan)

Alina Medić (foto: Sašo Valjavec)

Glasba (risba: Alina Medić, učenka flavte)

Enja Kelvišar, avtorica risbe na platnici (foto: Karin Vrhnjak Močnik)

ENJA
KELVIŠAR
FLAVTICA